

GAZETA LWOWSKA

wychodzi codziennie rano

<p>Ceny prenumeraty we Lwowie:</p> <p>z doręczeniem do domu miesięcznie zł. 5— z dostawą do domu zł. 5'30</p> <p>na prowincji:</p> <p>z przesyłką pocztową zł. 5'30 za granicą zł. 8—</p>	<p>T e l e f o n y:</p> <p>R E D A K C J I</p> <p>27, 71-02.</p> <p>A D M I N I S T R A C J I</p> <p>14-27.</p>	<p>ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI:</p> <p>LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. p.</p> <p>Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty.</p> <p>Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.</p>	<p>C E N A</p> <p>NUMERU</p> <p>20 gr.</p>	<p>Ceny ogłoszeń:</p> <p>Za 1 wiersz milimetr. (6½ cm. szer.) w zwykłych ogłosze- niach gr. 30, w nadesłaniem i w nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, raski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1'—. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje, prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagranicą, o 50 proc. urzędz.</p>
--	--	---	---	--

JAPONJA A LIGA NARODÓW.

„Gabinet ministrów polecił japońskiemu ministrowi spraw zagranicznych wysłać zawiadomienie telegraficzne do Genewy, że Japonia wystąpiła z Ligi Narodów“. Rzecz zapowiadana, przepowiadana, oczekiwana — jednak uderzyła niby obuchem w opinie świata. Rzecz, mogąca odbić się wielkimi i mocnymi echem na całokształcie międzynarodowych stosunków.

Spitztyrka się mnogość zagadnień, które czekają swego rozwiązania w Genewie. Czekają nadaremnie. Przedewszystkiem Konferencja rozbrojenia. Pozytywne rezultaty jej kłakunasto miesięcznych obrad są więcej jak nikłe. Narazie wszystko wisi w niej w powietrzu i albo rozstrzygnięte będzie w dalekiej przyszłości, albo wogóle nigdy. Niezależniona sprawa równouprawnienia Niemiec. Zatarg Boliwii-Paragwaj. Dzieło Lozanny. Preferencje — rolnicze dla państw Europy centralnej i wschodniej. Rewizja długów.

Sprawa konfliktu chińskiego-japońskiego.
Trudno się tu oprzeć wrażeniu, że Liga Narodów swą niezdecydowaną, kunktatorską taktyką spowodowała może nawet pogorszenie stosunków na Dalekim Wschodzie. Kto wie, czy pozostałone własnemu biegowi i niekomplikowanej nieudolnej interwencji genewskiej, wypadki w Mandżurji, nie byłyby już dawno zapewne doprowadziły do formalnej wojny chińsko-japońskiej, która tak, czy inaczej musiałaby być zakończyć się pokojem, a więc stworzyć określony stan prawny i prawne jego gwarancje. Tymczasem nieokreślona sytuacja, jaka powstała na skutek połowicznej i dwuznacznej akcji genewskiej była obciążona wszystkimi minusami stanu wojny, nie rokując zarazem widoków wyraźnego rozwiązania zatargu między Japonją a całym pozostałym światem.

Nie rozwiązała tedy tej sprawy Genewa a postanowiła ją rozwiązać Japonia na własną rękę. Postanowiła zerwać wszelkie choćby tylko formalne, krępujące ją więzy i to jest przyczyna jej wyścia z Ligi Narodów.

I stałe świat przed nowym faktem. Japonia już nie odstąpi teraz dobrowolnie od swego zamiaru, który do tychczas realizuje z taką konsekwencją i takim uporem. Złożyła dowody, że gotowa jest ponieść największe ofiary, kompromitując nawet swe stanowisko międzynarodowe przez odsunięcie się od Ligi Narodów, oraz ryzykując zerwanie przymierza z Anglią, które od trzydziestu lat stanowiło zasadniczy moment japońskiej polityki zagranicznej. I nie lęka się też w tej chwili niegdy. Wielkie mocarstwa, nawet tak bezpośrednio zainteresowane w spra-

Proklamacja hitlerowców

Berlin, 29 marca. (PAT). Cała prasa przynosi pełny tekst proklamacji boj-
kotowej partii narodowo-socjalistycz-
nej i wytycznych prowadzenia akcji
przeciwko żydowskim składom, towa-
rom, lekarzom i aktorom.

Z różnych miejscowości nadchodzą wiadomości o indywidualnych aktach bojkotowych.

wach Pacyfiku i Dalekiego Wschodu, jak Stany Zjednoczone i ZSSR, gdyby mogły i chciały interwenjować na korzyść Chin a przeciw Japonii, byłyby miały już niejednokrotnie ku temu okazję. Skoro tego nie uczyniły, więc nie chcą lub nie mogą. Co będzie za kilka miesięcy trudno przewidzieć, ale dotychczasowy rozwój wypadków pozostawia wykluczyć, by w czasie możli-

wym do przewidzenia taka ewentualność zaistniała.

Japonia dąży więc obecnie za wszelką cenę, bez oglądania się na formy i paktu do takiego wzmocnienia swej pozycji w Chinach, aby wszelkie próby zaprzęgnięcia dokonanych faktów na terenie chińskim stały się niemożliwe do osiągnięcia. Wojsko do Pekinu i rychło z niego nie wyjdzie. Zresztą tradycja sto

sunków międzynarodowych nakazuje, iż jeżeli jedno mocarstwo nagle opamięta się i jakoś poważniejszą zdobycz, pozostawiając niechętnie naruszać taki stan rzeczy a co najwyżej uważają się za uprawnione do szukania „kompensat” celem przywrócenia równowagi sił i wpływów. W danym wypadku — jak to zresztą było już raz po wojnie chińsko-japońskiej w r. 1895 — zachęcenia nową manifestacją bezsilności chińskiej zwoleńnicy „równowagi” zechcą zapewne szukać tych kompensat w Chinach. Już obecnie krążą pogłoski o planach angielskich w odniesieniu do Tybetu a ZSSR kieruje swój wzrok w stronę Turkestanu chińskiego.

Wkracza w ten sposób zwołna świat na drogę tradycyjnych metod polityki międzynarodowej, które zresztą nigdy nie zanikały, lecz tylko umiejętnie przystrajały się we wspaniałe fałdy togi Ligi Narodów. Wypadki mandżurskie gotowe być bodźcem do bardziej intensywnego i otwartego ich zastosowania, z czem należy się poważnie liczyć.

A Liga Narodów? Znalazła się w strasznym chaosie denerwujących kwestyj. Zwycięstwo Hitlera. Niepokój wzbudzony na Węgrzech i we Włoszech wzmożeniem paktu Małej Ententy. Długotrwałe naprężenie stosunków włosko-francuskich, których najważniejszym momentem jest niekończąca się rywalizacja morska między Włochami a Francją. Konflikty wojenne w południowej Ameryce. Kryzys giełdowy w Stanach Zjednoczonych. Wszystko to razem wywołuje na całym świecie atmosferę wzajemnej niechęci i nieufności. Trudno się dziwić, że i Liga Narodów w końcu wyczerpać się musiała w swych środkach i stała się bezradna.

Zarazem wszystko to wskazuje na to, że rok 1933 stać się może dla Ligi Narodów rokiem przelomowym. Bądźco bądź czasy najbliższe będą sobie musiały postawić pytanie zasadnicze, mianowicie czy uniwersalizm Ligi Narodów, który jest jedną z podstaw jej koncepcji da się utrzymać. Czy też raczej nie należy przejść do koncepcji paktów regionalnych ze ściśle sprecyzowanymi zobowiązaniami wzajemnej pomocy przy pozostawieniu Ligi jedynie w charakterze organizacji ramowej.

Szeroka opinia publiczna poczyniła się odnosić do genewskiego arceopagu z nieukrywaną a coraz większą dozą sceptycyzmu, a wysiłki tamtejsze mające na celu uporządkowanie stosunków świata traktować raczej z pewnego rodzaju pobłażliwością, niż z pełnią zaufania i wiary.

Ekscesy antyżydowskie w Wiedniu.

Wiedeń, 29 marca. (PAT) Z okazji procesu o zamach gazowy na dom towarowy Gerngrossa urządzili narodowi-socjaliści pochód demonstracyjny. W dzielnicy Leopoldstadt atakowano przechodniów o wyglądzie semickim; jeden z nich odniósł poważne obrażenia. Aresztowano 58 osób

Zamknięcie sesji Sejmu i Senatu.

Warszawa, 29 marca. (PAT) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejm zatwierdził poprawki Senatowi do ustawy o ulgach w zakresie oprocentowania i terminu spłaty wierzytelności hipotecznych, do ustawy w sprawie wysokości oprocentowania wkładów w komunalnych kasach oszczędności i do ustawy o funduszu drogowym.

Następnie Sejm zatwierdził sprawozdanie o zamknięciu rachunków Państwa za okres od 1 kwietnia 1930 do 31 marca 1931 r. i udzielił Rządowi absolutorjum z gospodarki finansowej za ten czas.

Pos. Krysa (Str. Lud.) wystąpił w sprawie rzekomego naruszenia konstytucji co do nietykalności poselskiej przez sąd grodzki w Dobromilu oraz przez policję w Dobromilu.

Wiceminister Sprawiedliwości Sieczkowski oświadczył, że fakty te nie były dotąd znane Ministrowi Sprawiedliwości. Minister dowiaduje się o tem po raz pierwszy i wyda zarządzenia celem ich zbadania. Jeżeli okaże się że odpowiadała one prawdzie, winni pociągnięci będą do odpowiedzialności.

W głosowaniu wniosek, jako zwykły, przekazano komisji.

Po wyczerpaniu porządku dziennego, Marszałek Sejmu dr. Światłowski, zawiadamiając Izbę, że ustawa skarbowa wraz z preliminarnym budżetowym, uchwalone przez Sejm, zostały przesłane Senatowi dnia 14 lutego 1933 Senat zwrócił je z poprawkami dnia 2 marca br., komisja budżetowa wszystkich poprawki Senatowi przyjęła, i z żadnej strony nie były one na komisji kwestjono-

wane. Wobec tego Marszałek Sejmu nie widzi potrzeby umieszczania sprawozdania komisji budżetowej w tej sprawie na porządku dziennym plenarnego posiedzenia Sejmu. Na tej podstawie Marszałek Sejmu stwierdza, że w myśl ustępu 9 art. 25 konstytucji należy uważać poprawki Senatu do budżetu za przyjęte.

Następnie p. marszałek Świtalski
wygłosił przemówienie o rezultatach
pracy sesji ciał ustawodawczych. —
(Mowę tą podajemy na str. 2-ej).

Po przemówieniu Marszałka Sejmu wszedł na trybunę Prezes Rady Ministrów p. Aleksander Prystor i odczytał zarządzenie P. Prezydenta Rzplitej w sprawie zamknięcia sesji zwyczajnej i budżetowej Sejmu. Zarządzenie to brzmi:

Na podstawie art. 25 konstytucji zamynam z dniem dzisiejszym sesję zwyyczajną i budżetową Sejmu. (—) Prezydent Rzplitej Ignacy Mościcki. Prezes Rady Ministrów Aleksander Prystor. Warszawa, dnia 29 marca 1933.

Warszawa, 29 marca. (PAT) Po zamknięciu sesji Sejnu premier Prystor odwiedził dziś Marszałka Senatu Raczkiewicza, któremu wręczył zarządzenie Prezydenta Rzplitej w sprawie zamknięcia sesji budżetowej Senatu. Zarządzenie to brzmi:

Na podstawie art. 37 konstytucji zamynam z dniem dzisiejszym sesję zwykłą i budżetową Senatu. (—) Prezydent Rzplitej Ignacy Mościcki, Prezes Rady Ministrów Aleksander Prystor. Warszawa, dnia 29 marca 1933.

Zatarg w przemyśle łódzkim został zlikwidowany.

(Telefonem od našega korespondenta.)

Warszawa, 29 marca. (Sz.) W Ministerstwie Opieki Społecznej zakończone zostały dziś rokowania w sprawie zlikwidowania zatargu w przemyśle włókienniczym. Rokowania te, toczące się pod przewodnictwem Wicemin. Duda, z udziałem zainteresowanych stron oraz p. wojewody Hauke-Nowaka i Głównego Inspektora pracy Kłotki, zakończyły się o godz. 4 popołudniu, podpisaniem umowy zbiorowej w przemyśle włókienniczym.

Robotnicy zgodzili się na obniżenie płac w stosunku do stawek płac z r. 1928, przeciętnie o 12—15 proc. Wobec tego w dniu jutrzejszym w Łodzi u okręgowego Inspektora Pracy nastąpi podpisanie umowy zbiorowej, po czem odbędzie się wiec robotnicze, na których zapadną uchwały o likwidacji strajku. Fabryki rozpoczną pracę w piątek rano.

Plon pracy sesji sejmowej.

Przemówienie p. Marsz. Świtalskiego na ostatnim posiedzeniu Sejmu.

Warszawa, 29 marca. (PAT) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu p. Marszałek Świtalski wygłosił następujące przemówienie:

Znaczenie kończącej się dziś sesji leży w tem, że przepracowano cały szereg ustaw, których waga jest niepoślednia. Przy jednych ustawach momenty gospodarcze, przy innych momenty natury politycznej wybiły się na plan pierwszy. Prawie wszystkie ustawy o charakterze ekonomicznym, traktowane były w sposób ułatwiający życie gospodarcze przez przystosowanie się do zmienionych wskutek kryzysu warunków.

PRÓBA NAWROTU DO DAWNYCH ZWYCZAJÓW BYŁABY SKAZANA NA ŻYWIOT JEDNEJ SEKUNDY.

W dążeniu do uzyskania równowagi budżetowej Izba pragnęła jak najbardziej pomóc Rządowi. Obowiązek aprobaty w tej dziedzinie i wymagania Rządu stały się w tym Sejmie tak kategorycznym imperatywem niemal, że próba nawrotu do dawnych zwyczajów sejmowych byłaby dziś skazana na żywot zaledwie jednej sekundy.

SZTUCZNIE WYOLBRZYMIANE RÓŻNICE POGLĄDÓW.

Następnie Marszałek omawia sprawę zrównania budżetu przez zwiększenie dochodów społecznych. Cały kompleks ustaw, przez nas uchwalonych, zmniejszył ciężar długów państwowych. Sejm, uchwalając ustawy o kartelach, o funduszu pracy, o czasie pracy i ubezpieczeniach społecznych — uutorował drogę do osiągnięcia większej równowagi między państwowymi elementami życia gospodarczego, oraz do usunięcia dysproporcji między cenami a kosztami produkcji. W tym kierunku szły nie tylko wysiłki Rządu, ale też i prace komisji i poselska inicjatywa ustawodawcza.

Chciałbym również stwierdzić, że przy rozstrzyganiu tych ustaw o charakterze czysto gospodarczym, różnice poglądów były nieraz sztucznie wyolbrzymiane. Lecz w poglądach tych nie można było dostrzec najczęściej koncepcji racjonalnych, mających radykalnie zło usunąć.

STARE MASKI I REKWIZYTY.

Wojownicza mina wstępujących na trybunę mówców była tylko zwyczajną maską, a chrzest zbroji pełnych oburzenia słów należał do dawnych, chętnie używanych rekwizytów.

Przy uchwalaniu ustaw, które miały polityczny charakter, toczyły się nieraz długie spory. Sejm stał tu na stanowisku, że wobec zmienionych warunków życia, możliwość ingerencji staje się koniecznością zarówno w dziedzinie interesów gospodarczych, jak i w dziedzinie politycznej, w imię wchodzących w grę interesów Państwa.

Mniejszość tej Izby przeciwstawiała się wpływowi czynnika państwowego na życie społeczne. Sejm stanął na stanowisku, że w tych warunkach, na leży przyjść rządowi w bardzo wielu dziedzinach z pomocą i w razie konieczności, normować życie w interesie ogólnego dobra.

BRONŃ OBECNIE BEZSKUTECZNA.

Dzięki wyteżonej pracy Rządu i Sejmu, życie społeczne w Polsce płynęło bez wstrząsów. W tej sesji odstąpiono nawet od tradycyjnego stawiania wniosku o votum nieufności dla Rządu. Stenogram obecnej sesji sejmowej rzadko notuje jakieś gwałtowniejsze wystąpienia. Dwukrotnie tylko usiłowano wystąpić gwałtowniej, i dwukrotnie przekonano się, że broń ta w naszej

izbie jest zupełnie bezskuteczna. Społeczeństwo demonstracji nie żąda i nie uważa ich za skuteczne lekarstwo w jego doli.

Marszałek w dalszym ciągu stwierdza, że Polska nie przechodzi obecnie wstrząsów, tak dziś powszechnych na świecie, że nie marnotrawimy energii,

której Polska tak dziś wiele potrzebuje.

P. Marszałek zakończył przemówienie oświadczeniem, że sprawozdanie z prac złoży p. Prezydentowi Rzplitej i członkom Rządu oraz wyraża im podziękowanie za lojalną współpracę z Izłą. (Żywe oklaski).

Deklaracja konferencji biskupów o stosunku do ruchu hitlerowskiego.

Berlin, 29 marca. (PAT) Konferencja biskupów w Fuldzie ogłosiła deklarację, w której, wobec autorytatywnego oświadczenia przedstawicieli rządu Rzeszy o zapewnieniu poszanowania praw kościoła katolickiego, znosi swe zarządzenia przeciwko hitlerowcom.

Deklaracja zastrzega jednak, że nie stanowi to cofnięcia potępienia pod względem religijno-moralnym.

Teror trwa.

Berlin, 29 marca. (PAT) W Dortmundzie oddziały szturmowe aresztowały szereg adwokatów i kupców żydowskich.

W Wernigerode szturmowcy zarządzili zamknięcie sklepów żydowskich, aresztując szereg kupców. Do wielkiego domu towarowego nieznani sprawcy rzucili bomby łzawiące, wywołując panikę wśród publiczności.

W Gettingen i w Emden wybito szyby wystawowe we wszystkich sklepach żydowskich.

We Frankfurcie n/M. aresztowano 4 adwokatów żydowskich, wśród nich profesora Uniwersytetu Sinzheimera, b. prezydenta policji w Frankfurcie.

Prasa donosi o opracowaniu nowych przepisów uboju bydła obowiązujących dla całego obszaru Rzeszy. Przepisy te przewidywać będą ogólny zakaz uboju rytualnego. Wydanie od-

powiednich zarządzeń oczekiwane jest w najbliższych dniach.

Warszawa, 29 marca. (G) Z Berlina donoszą: „Hamburger Nachrichten“ informują, że wczoraj dokonano rewizji w lokalu sowieckiego konsulatu generalnego w Hamburgu, ponieważ zachodziło podejrzenie, że członek Rady miejskiej Dettmann schronił się do lokalu handlowej misji sowieckiej, która mieści się w jednym budynku z konsulem. Rewizja nie dała rezultatu. W lokalu konsulatu rewizji nie przeprowadzono.

Antysemityczne nastroje wśród Żydów londyńskich.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 29 marca. (G) Donoszą z Londynu: Antysemityczne nastroje ludności żydowskiej nie straciły na sile. Wczoraj wydarzył się znamieny incydent w pewnej restauracji. Gdy pewien Niemiec rozmawiał ze swym towarzyszem po niemiecku, grupa Żydów napadła na Niemca, a poturbowany go dotkliwie, wyrzuciła z lokalu. Sprzedawca dzienników niemieckich w żydowskiej dzielnicy jest stale napastowany przez Żydów, którzy wyrwywają mu dzienniki i drą je w drobne kawałki. Jeden z korespondentów nacjonalistycznych pism niemieckich otrzymuje stale listy z pogróżkami.

**Żądajcie wszędzie i kupujcie tylko znakomitą
CZEKOLADĘ HÖFLINGERA
DESEROWĄ I MŁECZNĄ MARKI „ERIKI”
PO 50 I 20 GROSZY SZTUKA
SKLEP FIRMOWY: UL. RUTOWSKIEGO 8.**

Proces inż. Ruszczewskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 29 marca. (G) W dalszym ciągu procesu przeciw inż. Ruszczewskiemu zeznawał dziś b. naczelnik poczty w Gdyni Jan Groniek, przebywający obecnie w więzieniu. Sąd postanowił świadka nie zaprzysięgać. Świadek zeznał, iż jest posądzony o przyjęcie od Mikulskiego łapówki w wysokości 20.000 zł., oraz o przyjęcie mebli wartości 2000 zł. od firmy Strug w Grudziądzu.

W czasie prowadzenia budowy poczty, Groniek był kasierem na budowie, przez jego ręce przeszło około 5 milionów złotych. Wyplacał pieniądze jedynie na pisemne zlecenie inż. Ruszczewskiego. Za swą pracę, prócz pensji, pobierał z dyspozycji inż. Ruszczewskiego 500 zł. miesięcznie dodatku budowlanego. Wbrew obietnicy Ruszczewskiego, dodatek ten nie został przez Ministerstwo zaakceptowany.

Prokurator interesuje się sumą 55

tysięcy zł., przekazanych zaraz na wstępie budowy za pośrednictwem Gronka na rachunek prywatny inż. Ruszczewskiego w jednym z banków warszawskich.

Obrona dowodzi, że suma ta została asygnowana na zakup materiałów i żąda wyciągnięcia z aktów sprawy odnośnego dowodu. Sąd poszukuje odnośnego dokumentu i wreszcie stwierdza, że dokumentu tego nie znaleziono w aktach, a jest tam tylko specyfikacja materiałów, które miały być za sumę 55.000 zł. nabyte. Sąd zdecydował zatrzymać Gronka w więzieniu w Warszawie, aby przeprowadzić konfrontację tego świadka ze sprzedawcami Mikulskim i Kotlińskim.

Następnie badany był świadek inż. Rauch, zastępca oskarżonego Ruszczewskiego. Zeznania te dotyczyły fachowych momentów sprawy.

AUSTRJACKA DELEGACJA HANDL. PRZYBYWA DO WARSZAWY.

„Neue Freie Presse“ dowiaduje się, że pod kierownictwem radcy ministerjalnego, dr. Inama, udaje się do Warszawy austriacka delegacja handlowa, celem przeprowadzenia rokowań w sprawie ogólnego traktatu handlowego polsko-austriackiego.

NOWY PROKURATOR W ZŁOCZOWIE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 29 marca. (Sz) Wiceprokurator Sądu okręgowego w Przemyśle Józef Tymiański, dekretem Prezydenta Rzplitej mianowany został prokuratorem Sądu okręgowego w Złoczowie.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY.

Żółkiew, 29 marca. (PAT) Po krótkiej chorobie, zmarł burmistrz miasta Mosty Wielkie Roman Syroczyński w 60 roku życia.

Napad na wywiadowcę w Przemyśle.

Lwów, 29 marca. Wczoraj w godzinach wieczornych aresztowano w Przemyśle kilka osób w następujących okolicznościach: gdy wywiadowca P. P. Lisowski pragnąc wylegitymować Mieczysława Wiśniewskiego zwrócił się do niego o pokazanie legitymacji, wówczas Wiśniewski znieważywszy czynnie wywiadowcę P. P. usiłował zbiec, lecz wkrótce zdolano go przytrzymać. Równocześnie przytrzymało kilka osób, które usiłowały przyjść z pomocą uciekającemu Wiśniewskiemu.

Kronika telegraficzna.

Deficyt budżetu angielskiego. Z Londynu donosi PAT: Deficyt kończącego się w Anglii w dniu 1 kwietnia roku budżetowego wyniesie 35,823,000 funtów, wliczając w to wykonaną w dniu 15 grudnia ubiegłego roku spłatę części długu wobec Stanów Zjednoczonych w sumie 28,956,000 funtów.

Norman Davis w Londynie. Z Londynu donosi PAT: Dziś popołudniu przybył do Londynu delegat Ameryki Norman Davis. Przyjazd jego wznowi kwestię długów wojennych, która w związku z kryzysem w Ameryce usunięta została chwilowo na drugi plan.

Subskrypcja wewnętrznej pożyczki francuskiej. Z Paryża donosi PAT: Subskrypcja pierwszej transzy wewnętrznej pożyczki konsolidacyjnej dała około 5 miliardów 25 milionów franków. Jak wiadomo, rząd projektował subskrypcję na 3 miliardy franków. Nieoczekiwana nadwyżka w sumie 2025 milionów fr. pozwoli zapewne na wstrzymanie się z emisją drugiej transzy pożyczki.

ZDERZENIE MOTOCYKLU Z WOZEM.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 29 marca. (G) Dziś o godzinie 7 rano na szosie pod Łomżą nastąpiło zderzenie motocyklu z wozem. Jadący motocyklem por. Baziarkiewicz i por. Baszutaris z 33 p. p. doznali wstrząsu mózgu i ciężkich obrażeń.

Temperatura we Lwowie w dniu 29 bm. wynosiła: o godzinie 7 rano ciśnienie barometryczne 728'25, temperatura +6'1; o godzinie 1 w południe ciśnienie barometryczne 728'63, temperatura +10'1; o godzinie 9 wieczór ciśnienie barometryczne 731'83, temperatura +7'8.

Paradoksalna sytuacja w Gdańsku.

WALKA HITLEROWCÓW Z Dr. ZIEHMEM O STANOWISKO PREZYDENTA SENATU. — OBIE STRONY POWOŁUJĄ SIĘ NA INSTRUKCJE HITLERA.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 29 marca. (Sz) Donoszą z Gdańska: Wewnętrzna sytuacja polityczna w Gdańsku wkroczyła od kilku dni w dziedzinę paradoksu.

Zarówno prezydent dr. Ziehm jak i hitlerowcy, zwalczając się wzajemnie, powołują się na instrukcje, otrzymane bezpośrednio od kanclerza Hitlera. Organizacja hitlerowska żąda upercywiście oddania jej rządów w Wolnem Mieście, ustąpienia dr. Ziehma i powierzenia stanowiska prezydenta Senatu prezesowi organizacji hitlerowskiej drowi Rauschingowi, oraz stanowiska senatora spraw wewnętrznych hitlerowskiemu postowi Greiserowi. W razie nieuwzględnienia tych żądań, hitlerowcy grożą gniewem rządu Rzeszy, co ma się odbić bardzo boleśnie na interesach ludności Gdańska.

Dr. Ziehm, po powrocie z Genewy, w wywiadzie, udzielonym prasie i w wygłoszonej w niedzielę ubiegłej mowie do członków Stahlhelmu, sprzeciwił się stanowczo żądaniom hitlerowców, stwierdzając, że Gdańsk nie może być rządzony po dyktatorsku, a zmiana składu personalnego jego władz musi być przeprowadzona na drodze konstytucyjnej, wszelkie bowiem wstrząsy polityczne odbiłyby się niekorzystnie na zewnętrznej sytuacji politycznej Wolnego Miasta. Dr. Ziehm powołał się przytem na opinie kanclerza Hitlera, z którym rozmawiał w drodze z Genewy do Gdańska.

Niemniej przeto hitlerowcy domagali się ustąpienia dr. Ziehma. Obecnie Senat nawiązuje bliższy z każdym dniem kontakt ze Stahlhelmem, który przeciwstawia się hitlerowcom. Nacisk hitlerowców jest jednak tak wielki, że stronnictwa rządzącej koalicji prawicowej wybrały komisję, która ma za zadanie przeprowadzić rokowania z hitlerowcami na temat rekonstrukcji Senatu gdańskiego, z tem jednak, że hitlerowcy mają zrezygnować z żądania ustąpienia dr. Ziehma.

Stronnictwa koalicji wystosowały dziś list do prezydenta Ziehma, w którym wyraziły mu pełne zaufanie i solidarność. Prez. Ziehm wystosował dziś rano do posła Greisera, przewodcy hitlerowców, list, w którym zawiadomił go o rezolucji stronnictw koalicji rządzącej w sprawie rekonstrukcji Senatu. Partie koalicyjne wypowiedziały się za przyjęciem do Senatu hitlerowców, z utrzymaniem dr. Ziehma na jego urzędzie, oraz stwierdziły brak podstawy do zmiany na stanowisku prezydenta Senatu.

W chorobach krwi, skórnych i nerwowych, osiągamy przy stosowaniu naturalnej wody gorzkiej „Franciszka - Józefa” regularne funkcjonowanie narządów trawiennych. Zalecana przez lekarzy. 1152

Kto wygrał na loterii?

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 29 marca. (G) Dziś w 18 dniu ciągnięcia V klasy 26-tej Polskiej Państw. Loterii Klasowej padły wygrane następujące numery:

po 5.000 zł na nry 46067 64880 76384 107820,

po 2.000 zł. na nry 7677 8834 11228 20262 21541 35103 42131 43881 56265 73447 89630 111494 112340 115201 119729 127251 144294,

po 1.000 zł. na nry 1078 3436 8601 15331 17412 17890 21947 22950 29410 36536 40144 41532 44642 52079 53377 57607 67282 70124 77841 84778 87028 90377 90984 92992 94963 96957 97111 101486 114207 116831 118267 120550 122326 126760 130665 131046 133712 137138 138366 138963 143818 146026 146704.

Dziś w południe miało się odbyć zebranie komisji stronnictw koalicyjnych oraz przedstawicieli hitlerowców w sprawie rekonstrukcji Senatu. Hitlerowcy na zebranie nie przybyli, a poseł Greiser doniósł telefonicznie, że narodowi socjaliści obstają w dalszym ciągu przy swych żądaniach oraz uzależniają rozpoczęcie rokowań od spełnienia tych żądań.

Dr. Ziehm zapytał posła Greisera, czy wobec tego należy uznać rokowania za zerwane. Poseł Greiser odpowiedział potwierdzająco.

W ten sposób chwilowo sprawa rekonstrukcji Senatu gdańskiego znalazła się na martwym punkcie, co wywołuje poważne niepokoje wśród ludności Gdańska.

Rozwiązanie placówek „Ruchu Młodych”.

Lwów, 29 marca. (PAT) Wczoraj na terenie województwa lwowskiego rozwiązane zostały placówki „Ruchu Młodych”, na podstawie art. 16. prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r., Dziennik Ustaw Nr. 94, poz. 808, jako zagrażające bezpieczeństwu, spokojowi i porządkowi publicznemu.

Równocześnie na terenie miasta Przemyśla rozwiązane zostało stowarzyszenie pod nazwą „Zrzeszenie Młodzieży Narodowej”, co do którego stwierdzono, że stanowi placówkę „Ruchu Młodych”.

Z posiadanych materiałów wynika, że członkowie organizacji „Ruchu Młodych” dopuszczali się przekroczenia obowiązujących ustaw i przepisów ustawowych, nieposzanowania władz pań-

stwowych, szerzenia fałszywych, a nie pokojących ogół publiczny wieści i szerzenie nienawiści między poszczególnymi warstwami społeczeństwa, w szczególności zaś występowali wrogo przeciw żydowskiej mniejszości narodowej, pobudzając i nakłaniając do zdecydowanej i nie przebiegającej w środkach walki z tą mniejszością narodową, wynikiem czego były liczne ekscesy, napady i wręcz pogromy ludności żydowskiej, jak to ostatnio miało miejsce we Lwowie.

Uwzględniając nadto, że „Ruch Młodych” posiadał swoistą strukturę organizacyjną o charakterze wojskowym, opartą na dyscyplinie i bezwzględnej podporządkowaniu się rozkazodawstwu mianowanych przełożonych, którzy niejednokrotnie ukrywali

przed członkami rzeczywiste zamiary i dążenia organizacji, że obok działalności jawnej prowadził równoległą działalność nielegalną i konspiracyjną, wydając tajne rozkazy i okólniki, że wydawał i kolportował nielegalne podburzające druki i w ogólności dążył do siania fermentu, niezadowolenia i wytworzenia niepokoju w społeczeństwie, należało uznać „Ruch M.” za organizację zagrażającą bezpieczeństwu, spokojowi i porządkowi publicznemu, i jako taką zawiesić, oraz rozwiązać.

Decyzja powyższe ulega natychmiastowemu wykonaniu.

Każdy zatem, kto mimo rozwiązania organizacji będzie nadal do niej należał i z nią współdziałał, zostanie pociągnięty do odpowiedzialności karnosądowej.

Kilkugodzinny strajk włoski lwowskich tramwajarzy.

Lwów, 30 marca.

Wczoraj rano miasto nasze zaskoczono zostało strajkiem tramwajowym, który dzięki energicznej interwencji prezydenta Drojanowskiego został zlikwidowany w porze południowej tak, że po godz. 1-szej w południe ruch tramwajowy podjęto na nowo. Ten kilkugodzinny włoski strajk był wyrazem niezadowolenia tramwajarzy z nowego regulaminu pracy.

W okresie pomyślnej koniunktury gospodarczej, kiedy ruch wozów tramwajowych dzięki jednolitej silnej frekwencji był równomierny przez cały dzień, odpowiadał temu rozkład pracy motorowych i konduktorów, rozkład sztywny, można rzec — fabryczny. Kiedy z kolei przyszło obniżenie frekwencji tramwajowej zwłaszcza w pewnych porach dnia, podczas gdy w innych frekwencja ta pozostała wysoka, należało pomyśleć o tem, by ruch wozów uelastycznić i dostosować do potrzeb publiczności, a więc ściągnąć próżne wozy w porach małego ruchu — co już uczyniono, a zwiększyć ilość wozów w porach wzmożonego ruchu, tj. w godzinach od 7 do 9 rano, od 1 do 2 w południe i od 6 do 8 wieczorem bez niepotrzebnych wydatków.

Potrzeby konsumentów najlepiej ilustrują przykładowe cyfry jednego przeciętnego dnia, który wykazuje taką frekwencję: godzina 5 do 6 rano — 500 pasażerów, godzina 6 do 7 rano — 4.500 pasażerów, godzina 7 do 8 rano 12.000, godzina 8 do 9 7.000, poczem cyfry kolejno obniżają się, by wzmoć się raz w porze południowej, drugi raz wczesnym wieczorem.

Stary, sztywny rozkład pracy nie odpowiadał nowym potrzebom, to też należało go zreorganizować w ten sposób, aby nie marnować tysięcy godzin pracy w porach małego ruchu, a zato zmobilizować większą ilość sił roboczych w godzinach większej frekwencji.

W wykonaniu tej słusznej zasady Dyrekcja M. K. E. opracowała w jesieni ub. roku plan nowego podziału pracy, zatwierdzony przez Inspektorat pracy i przedstawiony pracownikom na konferencji odbytej w grudniu ub. roku. Pracownicy nie oponowali przeciw zasadzie tego planu, ale uważali za uciążliwe dla siebie pewne jego konsekwencje. Wobec tego plan przerobiono nanowo i elaborat zakomunikowany pracownikom uzyskał aprobatę Inspektora pracy.

Zasada nowego podziału jest, by w ramach dotychczasowej ilości godzin pracy t. j. 184 godzin w 4 tygodniach pracę tę rozłożyć ekonomiczniej, zgodnie z interesem przedsiębiorstwa a bez wyrzysku pracowników. Dotychczas pracownik tramwajowy miał trzy dni pracy, czwarty dzień wolny, po 24 dniach pozostawał dwa dni w rezerwie a następne dwa dni znów miał wolne. Według nowego rozkładu pracownik ma cztery dni pracy, piąty dzień wolny, po 20 dniach pozostaje przez 6 dni w rezerwie, a dwa ostatnie dni znów ma wolne. Zaznaczyć należy, że w przegrupowaniu tem ilość godzin pracy została ta sama co poprzednio, tylko inaczej rozdzielona t. j. 184 godzin pracy w 28 dniach.

Zastrzeżenia pracowników dotyczą między innymi turnusów niedzielnych, — co można unormować dodatkowo — oraz prawa wezwania pracownika w wolnym dniu do pracy w razie koniecznej potrzeby, z tem, że dzień wolny musi być zwrócony pracownikom w ciągu najbliższych 7 dni, co jest prawem racjonalnem, dyktowanym względami dobra publicznego i z pewnością nie będzie przez Dyrekcję nadużywane.

We wtorek wieczorem t. j. w przeddzień wejścia w życie nowego podziału pracy konduktorzy i motorowi odbyli zebranie, na którym nie powzięto żadnej uchwały strajkowej. W środę rano

pracownicy zjawili się w wozowniach, ale nie wyjechali na miasto.

W Dyrekcji tramwajów rozpoczęła się konferencja, na którą przybył prezydent Drojanowski i w rezultacie konferencji pracownicy stanęli do pracy. Prezydent Drojanowski stojąc na stanowisku nowego regulaminu obiecał pracownikom bez żadnych zobowiązań ze swej strony podjęcie rozmów na temat pewnych szczegółów regulaminu, budzących niezadowolenie pracowników.

Z DNIA.

NA ZAMKU.

Warszawa, 29 marca. (PAT) P. Prezydent Rzplitej przyjął dziś prof. Matkiewicza i prof. Broniewskiego, którzy wręczyli p. Prezydentowi dyplom członka honorowego Akademii Nauk Technicznych.

P. Prezydent Rzplitej przyjął dziś na audyencji pożegnalnej p. Belina, który został odwołany ze stanowiska ambasadora Stanów Zjednoczonych w Polsce.

POŻEGNALNA WIZYTA AMBASADORA U. S. A.

Warszawa, 29 marca. (Sz.) Minister Spraw Zagranicznych p. Beck przyjął dziś ambasadora Stanów Zjednoczonych A. P. p. Laminot-Belina, który złożył p. Ministrowi pożegnalną wizytę.

OPUBLIKOWANIE 15 USTAW.

Warszawa, 29 marca. (Sz.) Dziennik Ustaw Nr. 21 z dnia 29 marca r. b. ogłasza 15 ustaw, uchwalonych ostatnio przez Sejm, a między niemi dwie ustawy o dodatkowych kredytach na rok 1931, 1932 i 1932/33, ustawę o przedłużeniu okresu urzędowania organów samorządowych na obszarze województw małopolskich, ustawę o budowie kolei Warszawa-Radom, ustawę o ogłoszeniu wykazu imiennego gruntów podlegających przymusowemu wykupowi.

Ostre starcie w Genewie.

DELEGACI NIEMIEC I WŁOCH GROŻĄ WYCOFANIEM SIĘ Z OBRAD KOMITETU EFEKTYWÓW.

Genewa, 29 marca. (PAT). W komitecie efektywów konferencji rozbrojenia doszło we wtorek do ostrego starcia między delegatami Niemiec i Włoch a innymi członkami komitetu.

Komitet miał postanowić, czy ma obradować nad złożonymi wnioskami, czy też odroczyć się do czasu po świętach. Delegaci Niemiec i Włoch wystąpili za odroczeniem. Właściwą przy czyną ich stanowiska może być tylko fakt, że komitet miał obecnie zająć się zbadaniem policji niemieckiej oraz innymi problemami, których poruszenie jest delegatom Niemiec i Włoch nie na rękę.

W głosowaniu wniosków o odroczenie obrad został odrzucony 11 głosami przeciwko 6-ci. Przeciw odroczeniu głosowali delegaci W. Brytanii, Francji, Stanów Zj., Polski oraz M. Ententy. Po ogłoszeniu wyniku głosowania delegaci Niemiec i Włoch oświadczyli, że nie wezmą udziału w dalszej dyskusji.

Po wznowieniu posiedzenia delegat Francji wyraził zgodę na odroczenie obrad pod warunkiem, że komitet wznowi swe prace 26 kwietnia jednocześnie z dyskusją nad planem brytyjskim w komisji głównej, oraz że decyzyja co do odroczenia zapadnie jednomyślnie. Delegat W. Brytanii zgodził się na to; delegat Stanów Zj. oświadczył, że na odroczenie obrad nie zgadza się. Delegat Polski gen. Burhardt-Bukacki przyłączył się do oświadczenia delegata Stanów Zj. Delegat Fran-

cji oświadczył wobec tego, że wycofuje swoją propozycję.

Posiedzenie zostało przerwane z tem, że komitet zbierze się w środę.

„Hipnoza wojny nie powinna ciążyć nad Francją“.

Paryż, 29 marca. (PAT). Na wtorkowym posiedzeniu Izby deputowanych dep. Franklin-Bouillon, przemawiając w sprawie wyznaczenia terminu dys-

kusji nad polityką zagraniczną Francji ostro wystąpił przeciwko zbyt łagodnej — jego zdaniem — reakcji rządu na demonstracje hitlerowców nad granicą francuską. Mówca domaga się wyznaczenia dyskusji nad polityką zagraniczną w czwartek.

Min. Paul Boncour stwierdził, że toczące się obecnie rokowania są bardzo doniosłe. Od rezultatów ich zależeć będą późniejsze wypadki, które mogą być bardzo ważne. Dążeniem rządu jest wygrać tę partię, aby ocalić kraj.

Następnie przemawiał premier Daladier, stwierdzając, że rząd nie zgodzi się, aby dyskusja nad sytuacją zagraniczną Francji wyznaczona została na czwartek.

Premier Daladier ostro występuje przeciwko słowom Franklin-Bouillona, których on użył wobec Mac Donalda i Mussoliniego. W obecnej sytuacji europejskiej, gdy wysunięta została formuła pojednania międzynarodowego, rząd francuski musi ją dokładnie rozpatrzyć. Nie było możliwe odrzucenie jej czy potępienie. Rząd posiada pełną świadomość swych praw i nie będzie się obawiać żadnej groźby, bez względu na to, skądkolwiekby one pochodziły. Nie nie usprawiedliwia — oświadczył w zakończeniu premier — istniejącej hipnozy wojny, która nie powinna ciążyć nad krajem i nad dyskusją w parlamencie.

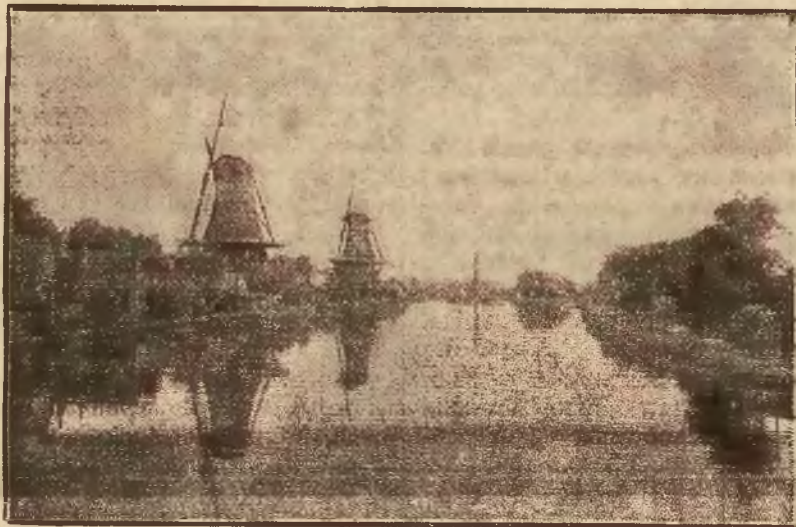
Oficjalne i nieoficjalne wiadomości o zejściach w Brunszwiku.

Berlin, 29 marca. (PAT). Min. Seldte, jako naczelny przywódca Stahlhelmu odbył 28 b. m. konferencję z min. Goeringem i min. Frickiem. W wyniku narad wydano urzędowy komunikat, podkreślający, że wydarzenia w Brunświku miały charakter lokalny. Koła miarodajne zdecydowane są zlikwidować jaknajprędzej ten konflikt, aby za-

wać trwałość sojuszu między Stahlhelmem a narodowymi socjalistami.

Komunikat Stahlhelmu zaprzecza jednak, jakoby Stahlhelm w Brunświku knuł spisek przeciwko rządowi Rzeszy lub Hitlerowi.

Z krainy kanałów.

Na zdjęciu naszym widzimy typowy krajobraz z Holandii, krainy kanałów i kwiatów. Cała Holandia, jak wiadomo, pocięta jest licznymi kanałami, wybudowanymi w celu odwodnienia terenów leżących częstokroć niżej poziomu morza. Ilustracja nasza przedstawia jeden z tych kanałów, nad którym ustawiono kilka wiatraków, mających na celu utrzymanie należytego poziomu wody w kanale.

KANADA—USA 2:2.

Londyn, 29 marca. (PAT). Rozegrano wczoraj w Londynie mecz hokeja na lodzie pomiędzy drużynami Kanady i Stanów Zjednoczonych, który zakończył się wynikiem remisowym 2:2.

Dyskusja budżetowa w Radzie Miejskiej.

Ponieważ wczorajsze posiedzenie było dalszym ciągiem obrad pomiędzy komitetem Rady miejskiej — przystąpiono bez żadnych wstępów do porządku dziennego.

Przed zapowiedzianą dyskusją budżetową załatwiono kilka spraw bieżących. I tak: zgodnie z referatem r. Deszberga do m. komisji antyalkoholowej wybrano r. Maksymowicza. Na wniosek r. dr. Sokała upoważniono Prezydium do zaciągnięcia w M.K.K.O. pożyczki konwersyjnej długoterminowej.

Z porządku dziennego w myśl referatu r. Hoeflingera upoważniono syndyka m. do wniesienia skargi do Najw. Trybunału Admin. przeciw reskryptowi MSWewn., dotyczącemu udziału samorządu wojewódzkiego w podatku komunalnym od nieruchomości.

Na tem wyczerpano porządek dzienny i przystąpiono do

dyskusji budżetowej.

Pierwszy zabrał głos r. prof. Chyliński, który imieniem Klubu gosp. zaznaczył, że Klub ten rozpatruje budżet wyłącznie ze stanowiska gospodarczego. Musiano zmniejszyć wydatki, ale uczyniono to w ten sposób, aby nie pozbawić ludzi zarobków, nie zmniejszać warsztatów pracy. Mówca z radością przyjmuje oświadczenie p. Prezydenta, że budżet opieki społecznej nie będzie zmniejszony. Mówca ma nadzieję, że wydatki na kulturę, w tym roku zmniejszone, znajdą w przyszłym budżecie należyte zrozumienie, jako że Lwów jest miastem muzeów i galerii. Mówca apeluje do Prezydium, aby przy ściąganiu podatków brało na wzgląd ciężkie położenie podatników i nie niszczyło warsztatów pracy. Klub mówcy oświadcza się za rewizją cen. Mówca zakończył zapewnieniem, że Klub jego

będzie głosował za budżetem.

R. Włodzimierski oświadczył, że Klub Zjednoczenia radzieckiego będzie głosował za budżetem, prosi jednak, by uwzględniono poprawki w budżecie w myśl żądań członków Klubu.

R. Hausner imieniem klubu PPS. oświadczył, że ze względów zasadniczych klub jego będzie głosował przeciw budżetowi.

R. sen. dr. Thullie imieniem Klubu Ch. D. poruszył sprawę obciążeń podatkowych w realności, kwestię ubezpieczeń społecznych, a w końcu opieki nad ubogimi — która zdaniem mówcy jest niewystarczająca: „pod tym względem żydzi są uprzywilejowani. Gmina wyznaniowa otrzymuje 130.000 zł., zaś gmina chrześcijańska nie”. — Klub mówcy będzie głosował za budżetem.

R. dr. Schmorak im. klubu sjon. oświadczył, że będzie głosował przeciw budżetowi, natomiast r. Decykiewicz im. klubu ukr. oświadczył się za budżetem, jakkolwiek nie jest z niego zadowolony.

R. dr. Poratyński z ramienia klubu Zjednoczenia radzieckiego omówił sprawę opieki społecznej, która zdaniem mówcy nie przedstawia się najgorzej. Miasto czyni, co może, jednakowoż potrzeby są większe niżeli zdolności finansowe miasta na ten cel. — Mówca wyraził żal z powodu znacznego skrócenia subwencji dla tow. dobroczynnych i Domu ubogich na ulicy Wronowskich. Prosi prezydenta, by krzywdę tę naprawił.

W końcu r. Maksymowicz z klubu gosp. podkreślił, że przemysł i handel w m. Lwowie jest bardzo obciążony i dalszych ciężarów nie wytrzyma. Nadto uprawia się handel nielegalny i stwarza niebezpieczną konkurencję kupcom. Mówca domaga się zniżki prądu elektrycznego i podziału linii tramwajowej na sekcje. Należałoby również obniżyć opłaty za wodę dla celów przemysłowych i podatek od hoteli.

Na tem o godz. 22.45 odroczone obrady do dziś.

Zagrożona Katedra Jagiellonów.

W najbliższą niedzielę 2-go kwietnia odbędzie się na terenie całej Polski zbiórka pieniężna dla ratowania Bazyliki wileńskiej. Na terenie Lwowa organizuje tę zbiórkę Komitet Wojewódzki, którego prezydium honorowe stanowią: wojewoda Prażmowski, ks. arcybiskup dr. Twardowski i ks. arcybiskup Teodorowicz, gen. Römmel, gen. Popowicz, prezes apelacji Zieliński, prezydent Drojanowski, rektorzy ks. Gerstman, Zipser, Japowski i Zier-

hoffer, oraz kurator Gadomski. Na czele Komitetu Wykonawczego stoi wiceprezydent Z. Stroński, wicewojew. Dychdalewicz, poseł ks. dr. Szydelski, Wojciech hr. Gołuchowski.

Każdy Lwowianin, któremu drogie są pamiątki naszej wielkiej przeszłości, powinien choćby drobnym datkiem poprzeć zbiórkę i dorzucić w ten sposób cegiełkę do ratowania katedry Jagiellonów.

Wtorkowe konferencje w sprawie załargu łódzkiego

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 29 marca. (Sz.) Rokowania w sprawie zlikwidowania długotrwałego załargu w przemyśle łódzkim toczyły się w Ministerstwie Opieki Społ. przez cały dzień wtorkowy. W rokowaniach tych brali udział przedstawiciele Związków zawodowych robotników przemysłu włókienniczego oraz przedstawiciele przemysłowców. Z ramienia Rządu brali w nich udział wiceminister dr. Duch, główny inspektor pracy Kłott, oraz wojewoda łódzki p. Hauke-Nowak.

Jak się dowiadujemy, inicjatywa Rządu zmierza do zawarcia umowy zbiorowej w przemyśle włókienniczym obniżenia o 15 proc. płac w stosunku do umowy zbiorowej z r. 1928.

Zważywszy, że w wielu fabrykach łódzkich obniżono płace indywidualnie w tym okresie czasu do 40 proc., fabryki te — według umowy zbiorowej, proponowanej przez Rząd, — musiałyby płace podwyższyć.

Wyrok na trzech studentów.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 29 marca. (Sz.) W Starostwie grodzkiem Warszawa—Śródmieście odbyła się we wtorek rozprawa karno-administracyjna przeciw trzem studentom politechniki Schmidtowi, Foellerowi i Szwedemu, zatrzymanym 26 b.m. wieczorem na wiadukcie mostu Poniatowskiego w czasie gdy nalepiali na filarach kartki z prowokacyjnymi napisami. Wszyscy trzej zostali skazani na kary po 7 dni bezwzględnej aresztu.

Bojkot Żydów w Niemczech narazie wstrzymany?

Berlin, 29 marca. (PAT). W kołach narodowo-socjalistycznych oświadcza się, że przeprowadzenie zapowiedzianej przez partię Hitlera kampanii bojkotowej przeciwko Żydom na razie zostało odroczone. Narodowi socjaliści zaczęli na to, czy zapowiedziane zarządzenia odwetowe odniosą pożądany skutek zagranicą. Proklamacja bojkotowa jest już przygotowana i zostanie ogłoszona z chwilą, gdy się stwierdzi, że zagranica nie zamierza kampanii antysemickiej.

ANALFABETYZM A SZKOŁY.

Cyfrę, dotyczące uczącej się młodzieży w Polsce, dowodzą, że w porównaniu z innymi krajami nie stoimy bynajmniej na szarym końcu. Biorąc pod uwagę nasze wyższe uczelnie i uwzględniając wydziały teologiczne, filozoficzne, prawne, medyczne, inżynierskie i handlowe (a więc bez rolnictwa, wojskowości itp.), przekonamy się, że na 100 tys. mieszkańców liczymy przeszło 136 słuchaczy, wówczas, gdy Belgia na tych samych wydziałach ma ich 121,9, Czechosłowacja 195,1, Niemcy — 162,4 itd. Jeżeli liczbę słuchaczy wyższych uczelni na powyższych wydziałach w Polsce oznaczyć liczbą 100, to dla Belgii otrzymamy liczbę 89,6, dla Bulgarii 40,4, dla Czechosłowacji — 143,5, dla Francji — 114,8, dla Niemiec — 119,4, dla Szwecji — 110 itd. Tak więc poza Czechosłowacją, dla której odnośna cyfra jest stosunkowo dość wysoka, w dziedzinie wyższego szkolnictwa nie odbiegamy daleko od Europy Zachodniej.

O stanie wszakże oświaty w kraju decyduje nie tyle poziom jej wśród elity społeczeństwa, ile jej rozpowszechnienie wśród najstarszych warstw społecznych, a więc stan szkolnictwa powszechnego. Ale i pod tym względem nie możemy się uważać za upośledzonych, przeciwnie, cyfry dowodzą, że w tej mierze w zupełności znajdujemy się na poziomie Zachodu. Jeżeli przyjąć za 100 cyfrę dzieci w szkole powszechnych w Polsce (na tysiąc mieszkańców), to dla Belgii otrzymamy cyfrę 93,0, dla Bulgarii 79,1, dla Czechosłowacji — 109,6, dla Francji — 91,3, dla Holandii — 136,5, dla Szwecji — 97,4 itd. Stosunkowo zatem cyfry, obrazujące stan i frekwencję szkół powszechnych w różnych krajach, układają się dla nas nawet korzystniej, aniżeli w zakresie szkolnictwa wyższego.

Dziwnem wobec tego wydać się może tak wysoki u nas stosunkowo odsetek nie umiejących czytać i pisać, tj. zupełnie analfabetów. Biorąc pod uwagę stosunek analfabetów do ogółu ludności w wieku ponad 5 lat, liczymy u nas 35,6% ich, wówczas gdy w Finlandii tylko 1,0%, we Francji — 8,9%, w Czechosłowacji — 7,0%, w Belgii — 8,3% itd.

Pomimo wysokiego odsetka słuchaczy wyższych uczelni i pomimo rozpowszechnienia nauczania początkowego, mamy więcej analfabetów, aniżeli

gdzieindziej (z wyjątkiem Bulgarii, Hiszpanii, Rosji i paru jeszcze krajów). Składa się na to wiele przyczyn. Jedną z nich jest niewątpliwie rozdarcie przedwojenne na trzy zaborcy, nauczanie w obcym języku, upośledzenie szkolnictwa u nas przez obce rządy i t. p. Bezpośrednio jednak rządy te nie wyrzuciły nam w tym zakresie takiej szkody, jak pośrednio. Należy bowiem wziąć pod uwagę zjawisko gdzieindziej mało stosunkowo znaczne, t. zw. powrotnego analfabetyzmu. Jednostka, która zdobyła nawet umiejęt-

ność pisania i czytania, lecz w obcym języku stopniowo zatracala ją, gdyż w życiu codziennym umiędność ta stała się zgoła zbyteczną. Tym sposobem nie powstawała w środowisku rodzimym odpowiednia atmosfera, sprzyjająca zachowaniu nabytej wiedzy, a młode pokolenie, wobec braku w domu książki i gazety, wpadło w analfabetyzm powrotny.

Na zmianę tych stosunków wpłynęło trwale dopiero szkoła polska, czasu jednak wynagradzać to będzie niemało.

Z. K.

Zbliżenie lotnicze polsko-czechosłowackie.

Miedzy lotnictwem polskim a czechosłowackim nawiązane zostały ostatnio wielce życzliwe stosunki. Wyrazem zbliżenia lotniczego między Polską a Czechosłowacją będzie wydanie w najbliższych dniach zamiennych numerów przez organa Aeroklubu Czechosłowackiego „Letectví“ i organ polskich klubów lotniczych „Skrzydła Polska“. Specjalny zeszyt „Letectví“ poświęcony będzie lotnictwu polskiemu, specjalny zaś numer „Skrzydła Polski“ — lotnictwu czechosłowackiemu.

OBRONA PRAWNA.

O nowej organizacji naszej advokatury.

Intensywna praca polskiego prawodawcy doprowadziła do unifikacji prawnej wszystkich ziem polskich, niemal, że we wszystkich dziedzinach prawa materialnego (z wyjątkiem kodeksu cywilnego i handlowego).

Szczególnie obfitującym w tego rodzaju akty unifikacyjne był rok ubiegły, który nam dał ustawę, jednającą formy organizacyjne pomocniczego organu sprawiedliwości, jakim jest adwokatura.

Dotychczasowa struktura adwokatów była bardzo różnolita, przystosowana do dawnych warunków przedwojennych i życia prawniczego państw zabórnych. Jedynym wyjątkiem w tej dziedzinie był B. zabór rosyjski, gdzie pierwszy statut palestry z 1918 roku stworzył wspólne formy organizacyjne dla adwokatów, z b. Kongresówki oraz Wileńszczyzny i Wołynia. Powołano wówczas Naczelna Radę Adwokacką i ustalono 4 lokalne Rady Adwokackie. Mimo, iż Naczelna Rada Adwokacka nosiła charakter ściśle dzielnicowy, była ona pożyteczną nowością i położyła pierwsze podwaliny pod budowę czysto polskich tradycji naszej adwokatury. Znaczenie jej miało dużą wartość sugestywną dla samodzielnych całkowicie izb adwokackich w pozostałych dzielnicach, to też często bardzo zwracano się do Rady Nacz. o opinię w najważniejszych sprawach, dotyczących zawodu adwokackiego.

Silnie odczuwana w życiu codziennym potrzeba ujednolicenia adwokatury uwzględniła całkowicie ostatnie prawo o ustroju adwokatury z dnia 7 października 1932 r. Przyniosło ono wiele istotnych postanowień, rozwiązujących umiędność najbardziej palące problemy w życiu naszej palestry, która nadto obdarzyła w szerokim zakresie samorządem zawodowym.

Jedną z najbardziej zasadniczych innowacji wprowadzonych przez to prawo jest zasada wolnoprzesiedności adwokackiej. Powszechnie jest znany fakt nierównomiernego rozmieszczenia ilościowego adwokatów na ziemiach polskich. Najwięcej posiada ich Małopolska, najmniej Poznańskie i Pomo-

rze. Przesycenie adwokatami Małopolski nielatwo mogło ustąpić, gdyż poszczególne Izby adwokackie w innych częściach Państwa niechętnie naogół odnosiły się do przenosin adwokatów i nawet utrudniały je częściowo, żądając składania specjalnego egzaminu przez kandydatów, pragnących przenieść się na ich teren. Wytwarzało to anormalne warunki i powodowało silną pauperyzację stanu adwokackiego w województwach południowych.

Kwestię tę reguluje całkowicie zasada wolnoprzesiedności przyjęta przez prawo o ustroju adwokatury, która przewiduje przeniesienie siedziby adwokata z jednego okręgu do innego, po uprzednim zawiadomieniu Izby nowego okręgu i wpisaniu się na listę jej członków. Niema tu mowy o jakichkolwiek egzaminach. Ustawa przewiduje, że na wypadek odmowy wpisu na listę adwokacką poszkodowany może zaskarżyć taką decyzję do Sądu Najwyższego. Jest to jedyny wypadek uczestnictwa czynnika sędziowskiego w życiu zawodowym adwokatury, mającego na celu obiektywne rozpatrzenie formalnej strony motywów odmowy przyjęcia przez Izbę nowego adwokata.

Swoboda przenoszenia się adwokatów doprowadziła niewątpliwie do równomiernego ich rozmieszczenia się na całym obszarze Państwa, a tem samem zdemokratyzuje i upowszechni w społeczeństwie pełnowartościową pomoc prawną.

Jest to również jednym z ustawowych środków zapobiegawczych, jakim ustawa chce uchronić adwokatów przed pauperyzacją. Do tego samego celu zmierzają także i inne środki, jak np. ograniczenie ilości aplikantów przyjmowanych przez jednego adwokata, przymus prowadzenia spraw przez adwokatów, przewidziany w licznych wypadkach przez procedurę cywilną, wreszcie zakaz udzielania porad prawnych przez t. zw. doradców pokątnych.

Gdyby zaś wolnoprzesiedność, rozszerzenie zakresu zawodowych uprawnień adwokatów i monopolizacja pomocy prawnej w ich ręku nie powstrzymały groźby pauperyzacji, to wtedy

może nastąpić, ustawowo przewidziane, zamknięcie na czas określony list adwokackich w poszczególnych miejscowościach, traktowane jako środek ostateczny i doraźny.

Prawo o ustroju adwokatury znosi dotychczasowe różnice organizacyjne i zaprowadza jednolitą strukturę, opierającą się na 8-miu Izbach adwokackich (w okręgach 8 Sądów apelacyjnych) i Naczelnej Radzie Adwokackiej, jako najwyższej władzy samorządu adwokackiego. Tego rodzaju konstrukcja organizacyjna jest nowością w świecie prawniczym, który nie znał dotychczas instytucji naczelnych władz adwokatury. Naczelna Rada Adwokacka jest oryginalnym i czysto polskim wytworem prawodawcy i, przed powołaniem jej w Polsce, żadne państwo nie posiadało takiej organizacji.

Pomysł polski ukazał się wartościowym i celowym, to też nietylko wywiera od dodatnie skutki w życiu polskiej adwokatury, lecz zwrócił uwagę całego świata i znajduje liczne naśladownictwa zagranicą. Ostatnio Naczelne Rady Adwokackie, na wzór naszej, utworzone zostały w Bulgarii, we Włoszech, w Rumunii, w stadium przygotowywania znajdują się w Belgii i Francji, a Czesi żywo interesują się jej działalnością, gdyż sami noszą się z zamiarem utworzenia analogicznej instytucji.

Naczelna Rada Adwokacka ma u nas szczególnie doniosłe zadanie państwowe z punktu widzenia całkowitej unifikacji ziem polskich, gdyż jednoci praktykę samorządu adwokackiego, tworzy wspólne normy etyki zawodowej i kształtuje rdzeniem polski typ adwokata, posiadającego dotychczas pewne charakterystyczne cechy związane z duchem obcych prawodawstw, na których wychowywali się jeszcze do niedawna nasi prawnicy.

Naczelna Rada ma decydujący wpływ na ukształtowanie się przyszłego oblicza polskiej adwokatury, wytworzy jej tradycję i ustali formy stosunku adwokatów z klientelą. Przez nadrzędność wobec Izb adwokackich, Naczelna Rada ma możliwość stopniowej unifikacji różniczkowanych poglądów na cały szereg istotnych problemów i dążyć szereg do podniesienia w społeczeństwie nastroju pełnego zaufania do adwokata, traktowanego nie jako przedstawiciela własnego interesu, lecz w pierwszym rzędzie jako rzecznika prawa i słuszości, spełniającego swe czynności zawodowe w pełnym ziozu mieniu ich wartości społecznej.

Dotychczasowe prace Naczelnej Rady Adwokackiej, odbywające się zupełnie harmonijnie, mimo zasiadania w niej przedstawicieli wszystkich byłych dzielnic Polski, pozwalają się spodziewać, że już pierwsze 3-lecie jej kadencji przyniesie poważny dorobek unifikacyjny, zwłaszcza zaś w dziedzinie opracowania wspólnych regulaminów i trybu postępowania podległych jej 8 Rad Adwokackich.

J. M.

Najpopularniejszy człowiek w Stanach Zjednoczonych.

Na zajęciu naszym widzimy pogodzonego członka kongresu Stanów Zjednoczonych Mr. Cullena, najpopularniejszego dziś obywatela Stanów Zjednoczonych. Cullen jest autorem uchwalonego niedawno przez kongres billu o przywróceniu produkcji piwa w Stanach Zjednoczonych A. P.

szanujecie zdrowie, czas i pieniądze, podróżując, wysyłając listy i towary samolotami.
Informacje i bilety: Tel. 45-71 i 29-36 i biura podróży.

Pierwszy wojewódzki zjazd krajoznawczy.

Polskie Towarzystwo Krajoznawcze, by na ziemiach b. zaboru rosyjskiego jedynym krzewicielem poznawania Kraju ojczystego. Przez skupianie na łamach „Ziemi“ czy w „Komisji Fizyograficznej“ uczonych ze wszystkich dzielnic, przekreślało Polskie Towarzystwo Krajoznawcze kordony. Liczne wycieczki do wszystkich zakątków kraju, budziły świadomość Jego piękna, wartości i niepodzielności w sercach i umysłach społeczeństwa. Po odbudowaniu Państwa otworzyło się przed Polskim Krajoznawstwem ogromne pole twórczej pracy. W celu zaznajomienia społeczeństwa Województwa lwowskiego z ideą ologia współczesnego Krajoznawstwa Polskiego i dorobkiem Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego — Oddział lwowski PTK organizuje w dniu 2 kwietnia I Wojewódzki Zjazd Krajoznawczy.

Program: W niedzielę o g. 10.30 w sali Rady m. Lwowa: Otwarcie zjazdu i powitanie przydym. Przemówienia powitalne. Idea, cele i zadania współczesnego Krajoznawstwa polskiego (odczyt inauguracyjny: prof. Aleksander Patkowski). Krajoznawstwo w życiu państwowem, społecznem i gospodarczem (referat: dyr. dr. Stefan Uhma). Dyskusja nad referatem.

O godz. 16-tej referaty: Krajoznawstwo a zbieranie materiałów naukowych (prof. dr. August Zierhoffer). Krajoznawstwo a ochrona przyrody (prof. dr. Symon Wierdak). Krajoznawstwo jako popularyzacja wiedzy o kraju (dr. Franciszek Uhorczak). Krajoznawstwo i turystyka (mjr. Marian Łężyński). Kola Krajoznawcze Młodzieży Szkolnej (dr. Czesław Skopowski). Dyskusja po każdym referacie. Wniosek i rezolucje. Zamknięcie zjazdu.

Wiadomości bieżące

30

marca

1933

Czwartek

Jana

Jutro: Balbiny

Wschód słońca 5:17

Zachód słońca 18:5

TEATR WIELKI.

Czwartek 30 bm. godz. 7.30 „Cezar i Kleopatra”. Wszystkie miejsca po 1 zł. Losowanie miejsc w biurze ABO.

Piątek 31 bm. godz. 7.30 premiera Jerzego Tepy „Fraulein Doktor”.

TEATR ROZMAITOŚCI.

Czwartek 30 bm. godz. 7.30 „Mademoiselle”, wszystkie miejsca po 1 zł. Losowanie w biurze ABO.

SALA COLOSSEUM.

Film „Miłość wśród śniegu”. — Rewja „Rumba krzepi”.

KINOTEATRY.

ADRIA: „Wilk morski”.

APOLLO: „Każdemu wolno kochać”. Dymśa, Zimińska, Lawiński, Moszyński.

ATLANTIC: „Dziesiąty kochanek” z Anny Ondra.

CASINO: „Ludzie w Hotelu”.

CHIMERA: „Blond Venus”.

GRAZYNA: „Rasputin” oraz „Laurel i Hardy”.

KOPERNIK: „Halka”.

MARYSIENKA: „W cieniu krzyża”.

OAZA: „Dobroczynca ludzkości”.

PALACE: „Śledztwo” i „Węgierska miłość”.

PAN: „Liljana chce się rozwieść”.

PASAZ: „Prerje w płomieniach”.

PROMIEN: „Król Paryża” i „Wesoły wdowiec”.

RAJ: „Cham”.

STYLOWY: „Żona na jedną noc”.

ŚWIT: „Św. Antoni Padewski”.

UCIECHA: „Rozstrzygnięta noc”.

—

Hallo! Dziś Teatr za 1 złoty. Dziś

we czwartek dnia 30 bm. odbędą się w Teatrach Miejskich przedstawienia zlotów kowe. Reszta losów do nabycia w biurze ABO, Rutowskiego 2.

Teatr Wielki gra znakomitą komedię G. B. Shawa pt. „Cezar i Kleopatra”. W głównych rolach pp. J. Martini, W. Siemaszkowa, T. Białoszczyński, J. Guttner, J. Kreczmar i inni. Reżyseria J. Strachocki. Teatr Rozmaitości daje najbardziej interesującą komedię bież. sezonu pt.: „Mademoiselle”. Jest to ostatnia sposobność ujrzenia tej sztuki, która zachwyciła wszystkie stolicy Europy. W głównych rolach W. Jabubjńska, J. Kossowska, H. Krzywicka, J. Chodecki, J. Machalski, J. Kordowski, W. Więkowski.

— Prapremiera „Fraulein Doktor” na scenie lwowskiej. Już w piątek dnia 31 marca występuje Teatr Wielki z prapremierą sensacyjnej sztuki lwowskiego autora Jerzego Tepy „Fraulein Doktor”. Sztuka ta, o którą nibiega się już szereg polskich teatrów a między innymi Teatr Narodowy w Warszawie, przypomni publiczności ciekawą postać Anny Marji Lesser, największego szpiega niemieckiego Wojny Światowej, o której czynach pisały swojego czasu dzienniki całej Europy. Akcja sztuki rozgrywa się w Niemczech, Belgii, Francji, na frontach walki aliantów z państwami centralnymi i rozciąga się w olbrzymiej przestrzeni czasowej: od r. 1913 aż do czasów dzisiejszych. Włosny roku 1933. Rolę tytułową objęła p. I. Eichlerówna, główne role oficerów sztabu i kierowników wywiadu 3-ch państw odgrywa J. Chodecki, W. Brochwicz, J. Machalski, L. Stępowski, J. Guttner, K. Kreczmar, L. Kordowski i inni. Reżyseruje Janusz Warnecki, wprowadzając szereg pomysłów inscenizatorskich zwłaszcza w masowych scenach batalistycznych i wciekach kawych połączeniach międzyaktowych. Współpracuje z nim Otto Rex (twórca pomysłów dekoracji) wraz z całym sztabem pyrotechników, elektrotechników i mechaników.

Bilety na premierę do nabycia w kasach Teatrów Miejskich i w kasie biura ABO, Rutowskiego 2.

— Teatr Wielki. Uroczysty obchód studenckiej premiery „Ślubów Panieńskich”. We wtorek dnia 4 kwietnia odbędzie się w Teatrze Wielkim uroczysty obchód 100-nej rocznicy prapremiery „Ślubów Panieńskich” A. hr. Fredry. Odbyła się ona we Lwowie w roku 1833, w teatrze pozostającym pod kierownictwem Jana Nepomucena Kamińskiego, ojca sceny lwowskiej. Rolę Klary grała słynna artystka dramatyczna — Aniela Aszpergerowa. — „Ślubu Papieża”. arcydzieło komedji we Aleksandra hr. Fredry, należało przez

Z podziemnych nor ku słońcu.

Pierścień ogrodów działkowych dokoła Lwowa.

Dokoła Lwowa wyrośnie na wiosnę bież. roku osobiwy pierścień zieleni. Na Kleparowie, Gabrielówce, ul. Piekarskiej, Żelaznej Wodzie, Perseikówce, ul. Stryjskiej, Na Bodnarówce, przy Drodze Wóleckiej, przy Drodze Biłohorskiej, przy Łasku Biłohorskim, przy Drodze Lubieńskiej, przy Drodze Na Błonie i przy ul. Zadwórzeńskiej powstanie 14 kolonii działkowych, z których każda będzie się składała z kilkudziesięciu przynajmniej ogródków, przeznaczonych na uprawę warzyw i kwiatów.

Rodzina miejska może wydzierżawić za niską cenę, bo za dwa grosze od metra czyli 6 zł. rocznie za działkę o powierzchni 300 m², kawałek ziemi, który da jej możliwość zaspokojenia marzeń, drzemiaczych w każdym z nas; pracy na własnym skrawku ziemi, będącej słonecznym wypoczynkiem po nerwowym trudzie życia miastowego, uszlachetniającej i radosnej, której plonem jest własna jarzyna i własny kwiat.

Towarzystwo ogródków działkowych zaczynające drugi rok swego istnienia, uzyskało od miasta w długoterminową dzierżawę szereg gruntów, na peryferiach o łącznej powierzchni prawie

100 morgów, na których chce stworzyć oprócz ogródków działkowych — zielone wypoczynkowe i miejsca zabawowe dla dzieci, a więc pożyteczne i piękne uzupełnienie i przedłużenie planacji miejskich. Pokazową farmę działkową zakłada towarzystwo na placu Targów Wschodnich i na Zamarstynowie. Ponadto Towarzystwo będzie organizowało odpowiednie pogadanki i odczyty dla posiadaczy działek.

Ogródki działkowe są na Zachodzie bardzo rozpowszechnione. Niemcy liczą ponad 400.000, Mała Danja 156.000, Anglia 120.000, Belgia 60.000, Francja 52.000, członków ogródków działkowych. W Polsce ogródki działkowe skupiają zaledwie 4.000 członków i to przeważnie w zachodnich częściach kraju. Towarzystwo ogródków działkowych we Lwowie chce w bież. roku stworzyć około 1.000 działek w naszym mieście.

Korzyści społeczne, jakie płyną z tej imprezy nie wymagają szerszego uzasadnienia. Ogrody takie — to rezerwary słońca i zieleni, tak cenne dla każdego miasta, to odpoczynek po zajęciu miastowym i radosny zdrowy trud pracy na ziemi, to radość z wyprodukowania własnymi siłami rośliny.

sto lat do żelaznego repertuaru. Ślubami otworzono też uroczyste podwoje teatru hr. Skarbka w roku 1842. Szczery, słoneczny humor, świetnie narysowane postacie, przedziwny czar wiersza fredrowskiego — wszystko to nie postarzało się i nie zbliżyło dzisiaj. Obsadę „Ślubów Panieńskich” na naszej scenie tworzą: pp. W. Siemaszkowa (p. Dobrońska), E. Dziewońska (Klara), M. Malanowicz (Aniela), J. Kreczmar (Gustaw), W. Ratschka (Radost), J. Składanek (Albin), K. Lewicki (Jan).

— Premiera w Teatrze Rozmaitości. W sobotę dnia 1 kwietnia występuje Teatr Rozmaitości z premierą znakomitej komedji Flersa i Caillaveta pt. „Michasia i jej matka”. Sztuka ta posiada wszystkie walory utworów scenicznych tej świetnej spółki francuskich autorów. Intrygująca treść, błyskotliwy dialog, przebarwne sytuacje i świetnie narysowane typy. W czołowych rolach występują pp. J. Martini, Z. Wierzejska, H. Krzywicka, E. Kwiatkiewiczowa, Cz. Strzelecki, Br. Dąbrowski, W. Ratschka, K. Dorwski i inni. Reżyseria Br. Dąbrowskiego.

Bilety do nabycia w kasach Teatrów i w biurze ABO, Rutowskiego 2.

— Popołudniowe przedstawienie „Carmen”. Popołudniówka w Teatrze Wielkim w najbliższą niedzielę, 2 kwietnia, wypełni dawno nie grana, a ciesząca się znaczną popularnością opera Bizet’a „Carmen”. Świetną obsadę tworzą: Janina Hupertowa, Zuzanna Karlin, Maria Popowiczówna, Stefania Hinglerówna, Radziław Peter, Edmund Płóński, Jan Romanowski, Józef Syroczeński, Józef Zubik i in. Przy pulpicie Antoni Rudnicki. Bilety dzielą niesłychanie niskiej ceny od 25 gr. do 3.50 zł., umożliwią jak najszerszym sferom społeczeństwa usłyszenie tej opery. Przedprzedaż biletów już się rozpoczęła.

— Słynna śpiewaczka japońska „Tamaki Miura” we Lwowie. Genialna odtwórczyni tytułowej roli w operze Puccini’ego „Madame Butterfly” — słynna śpiewaczka japońska Tamaki Miura wystąpi raz jeden w Operze Lwowskiej w czwartek 6 kwietnia.

— Colosseum. Dziś premiera 4-tej rewii „Wesołego Murzyna”, która występami swoimi w sali Colosseum zdobyła sobie sympatię Lwówian. Odegrana zostanie rewia pełna humoru pt. „Rumba krzepi”, która pod względem układu i wykonaniu przewyższy wszystkie dotychczasowe rewie. Na ekranie po raz pierwszy we Lwowie przepiękny film pt. „Miłość wśród śniegu”. Dekoracje do rewii pędził prof. Z. Bałka. Od dziś przedstawienia odbywają się normalnie, tj. 1 seans o godz. 4-tej, ostatnia rewia o godz. 9-tej. Do godz. 5-ej ceny zmniejszone od 60 gr. do 1.10 zł.

— Posiedzenie naukowe Oddziału lwowskiego Pol. Tow. Hist. odbędzie się w piątek dnia 31 bm. o godz. 18, w Seminarjum Hist. Polski UJK przy ul. Mickiewicza 5a, III p. Na porządku dziennym: prof. dr. Stanisław Zakrzewski: „Śluby Marji i Jadwigi, córki Ludwika Węgierskiego na tle ówczesnej dyplomacji”.

— Kasyno i Kolo liter.-art. we Lwowie. W czwartek dnia 30 bm., początek o godz. 20-tej, koncert Lwowskiego Towarzystwa Śpiewackiego „Lutnia-Macierz” ze współudziałem p. Zofii Halińskiej, artystki Opery lwowskiej. Dyrygent: Antoni Rudnicki, kapelmistrz Opery lwowskiej. Program

Nadzwyczajny pociąg do Krakowa.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych we Lwowie w porozumieniu z Dyrekcją Kolejową w Stanisławowie uruchamia w sobotę dnia 1 kwietnia b. r. nadzwyczajny pociąg „Turysta Lwowski Nr. 3” do Krakowa.

Wyjazd w sobotę dnia 1 kwietnia: ze Stanisławowa o g. 13:24, ze Lwowa o godzinie 17:30, z Przemyśla o godz. 19:00. Powrót w poniedziałek dnia 3 kwietnia o godz. 21:45 do Przemyśla, o godz. 23:15 do Lwowa, i 4 kwietnia o g. 2:45 do Stanisławowa.

Chyżość pociągu pociągów bez postojów. Wygodny przejazd w pullmanowskich wagonach, Stołki do bridge’a i tani bufet w drodze.

W programie wycieczki: zwiedzenie Katedry, Kościoła Panny Marji, Wawelu Sułkiewicza, Muzeum Narodowego i t. p.

W poniedziałek dnia 3 kwietnia wyjazd do Wieliczki i zwiedzanie salin.

Koszt karty uczestnictwa: ze Stanisławowa 19.60 zł., ze Lwowa 15 zł. 20 gr., z Przemyśla 11 zł. 60 gr.

Karty uczestnictwa do nabycia w Stanisławowie i w Przemyślu w P. B. P. „Orbis”, we Lwowie w P. B. P. „Orbis”, plac Marjański 8 i w Towarzystwie Wagonów - Cook, plac Halicki 15. Miejsca sprzedaży kart uczestnictwa przyjmują do piątku godzina 10 rano zgłoszenia reflektantów na wycieczkę do Wieliczki, na noclegi w Miejskim Domu Wycieczkowym i w hotelach w Krakowie i na zniżkowe bilety do Teatru im. Słowackiego na niedzielę 2 kwietnia b. r.

Bojkot filmów niemieckich w Polsce.

Związek Obrony Kresów Zachodnich ogłosił bojkot filmów niemieckich w Polsce, jako reakcję społeczeństwa na represje, stosowane wobec filmów polskich w Niemczech. Z. O. K. Z. zwrócił się do kin warszawskich, aby z dniem 31 marca przestały wyświetlać wszystkie filmy wytwórni niemieckich.

Tego rodzaju akcja podjęta została również przez oddziały Związku Obrony Kresów Zachodnich w innych miastach. Na skutek tej akcji we wszystkich kinach na terenie województw wileńskiego, białostockiego i nowogródzkiego zostały już zdjęte z ałszki filmy niemieckie, ponadto zaś odwołane zostało wyświetlanie zakontraktowanych już filmów.

będzie p. Feliks Haczewski na temat: „Lot szybowca widziany przez obiektyw fotograficzny”. Wykład odbędzie się w sali wykładowej Miejskiego Muzeum Przemysłowego, ul. Hetmańska 20. Początek o godzinie 19.30. Wstęp dla nieczłonków L. T. F. 20 groszy. Goście mile widziani.

— Wycieczka Krakowian pociągiem teatralnym do Lwowa. Jak się dowiadujemy, Dyrekcja kolejowa w Krakowie urządziła w najbliższą sobotę wycieczkę Krakowian do Lwowa na przedstawienie ciekawej sztuki p. Tepy p. t. „Fraulein Doktor”. Krakowski pociąg teatralny przybędzie do Lwowa przed wieczorem. Wszyscy podróżni posiadający karty jazdy będą mogli wziąć udział w tym przedstawieniu.

Równocześnie dowiadujemy się, że dnia 5 kwietnia b. r. w najbliższą środę takimi pociąg teatralny przybędzie do Lwowa ze Stanisławowa.

— Zużycie wody z centralnego wodociągu. W niedzielę, dnia 19 bm. przy temp. najniższej +2:4, a najwyższej +6:6, przy opadzie 0:2 mm. zużyto 17.872 m. s. wody; dnia 20 bm. przy temp. najniższej +0:5, a najwyższej +11:4, przy opadzie 1:5 mm. 21.142 m. s.; dnia 21 bm. przy temp. najniższej —1:6, a najwyższej +5:2, przy opadzie 2:2 mm. 21.456 m. s.; dnia 22 bm. przy temp. najniższej —4:0, a najwyższej —2:5, przy opadzie 7:3 mm. 20.969 m. s.; dnia 23 bm. przy temp. najniższej —4:6, a najwyższej —2:2, przy opadzie 6:1 mm. 20.433 m. s.; dnia 24 bm. przy temp. najniższej —5:5, a najwyższej —2:2, przy opadzie 0:4 mm. 21.069 m. s.; dnia 25 bm. przy temp. najniższej —2:5, a najwyższej —0:0, przy opadzie 0 mm. 20.728 m. s.; a w niedzielę, dnia 26 bm. przy temp. najniższej —2:6, a najwyższej +1:2, przy opadzie 0 mm., zużyto 18.073 m. s. wody.

w afiszach. — Bilety wcześniej do nabycia w kancelarii Kasyna i Kola liter.-art.

— Z Polskiego Towarzystwa Prawniczego we Lwowie. W piątek 31 bm. o godzinie 18.30 odbędzie się w lokalu Tow. przy ul. Mickiewicza 5, I p. odczyt dr. Zygmunta Hahna, em. sędziego Sądu apelacyjnego, na temat: „Niektóre zagadnienia z prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym”.

— Francois Villon i pokrewni poeci w literaturze francuskiej. W ramach cyklu odczytów o Francji urządzonego przez Polsko-Francuską Izbę handlową we Lwowie wygłosi p. dr. Jerzy Moraczewski w poniedziałek dnia 3 kwietnia b. r. o godzinie 18-tej (6-tej) w sali Izby przem. handl. we Lwowie, ul. Akademicka 17, odczyt na powyższy temat. Wstęp 50 gr., dla studentów 25 gr. Po rozpoczęciu odczytu wstęp na salę zamknięty.

— Biura Wydziału VI Magistratu (Wydział przemysłowy) zostają przeniesione od czwartku 30 b. m. z lokalu przy ul. Ormiańskiej 23, do gmachu b. gimn. im. Kr. Jadwigi, ul. Akademicka 9 — parter i I. piętro.

— Na ratowanie Bazyliki wileńskiej odbędzie się w najbliższą niedzielę 2 kwietnia b. r., zbiórka uliczna na terenie całej Polski, także we Lwowie. Organizacje, pragnące wziąć udział w zbiorce zechcą zgłaszać się po puszki w lokalu T. S. I. ul. Czarnieckiego 1, w czwartek, piątek i sobotę w godz. 9—1 popoł. i 5—7 popoł. oraz w niedzielę rano.

— Komitet budowy wotynnego kościoła Matki Boskiej Ostrobramskiej na górnym Łyczakowie, poczuwa się do milego obowiązku złożenia najserdeczniejszego podziękowania wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do świetnego wyniku loterii fantowej, urządzonej w dniu 12 b. m. na dochód budowy kościoła. W szczególności pp.: Albinowski-Minkiewiczowej, Batowskiemu, Chybińskiej, Dolińskiej, Gałęwskiemu, Harlandowi, Korzeniowskiemu, Krupskiemu, Lang, Nalborczykowi, Nowotnowej, Olpińskiemu, Pieniążkowi, Pobiszowi, Pokrzyżkównie, Rosenowi seniorowi i juniorowi, Rosenfeldównie, Smółkównie, Szrajef i Tyrowiczowi, którzy wzbogacając ofiarnie loterię swymi cennymi obrazami, przyczynili się w głównej mierze do jej powodzenia; następnie Komitet dziękuje pp. dr. Panethowi, za bezinteresowne oddanie sali Giełdy firmie Piller-Neumann za bezpłatne wykonanie afiszów i nalepek tramwajowych, dyr. Olskiemu za pomoc w urządzeniu loterii, Welzowi za ślicznie urządzoną wystawę fantów, prasie i dyrekcji Polskiego Radia za bezinteresowną reklamę loterii, dyr. Filasiewiczowi, oraz całemu Gromu Profesorskiemu za laskawą zorganizowaną zbiórkę na terenie szkoły technicznej, orkiestrom 14 p. ul. Jazł. i Bursy im. św. St. Kostki, P. T. Kupcom za ofiarowane fanty i wszystkim laskawym Panjom i Panom za ofiarę i pełną poświęcenia pracę przed i w czasie loterii.

— Zwyczajne walne zgromadzenie Polskiego Towarzystwa Politechnicznego odbędzie się dnia 29 marca 1933 r. o godz. 17-tej w lokalu Towarzystwa przy ul. Zimorowicza 9. Na porządku dziennym m. i. sprawozdanie Wydziału z działalności Towarzystwa, oraz wybór nowych członków wydziału. W razie braku kompletu drugie walne zgromadzenie odbędzie się o godzinie później.

— Lwowskie Tow. Fotograficzne. W poniedziałek, dnia 3-go kwietnia b. r. mówić

ECHA PONUREJ ZBRODNI.

17-ty dzień rozprawy przeciw Gorgonowej.

Kraków, 29 marca.

W dniu wczorajszym rozprawa rozpoczęła się o godz. 10.15. Oprócz publiczności zainteresowanej przeprowadzo na przez biegłych rehabilitacja poczytalności Stasia, zjawili się nowi świadkowie. Wśród publiczności na sali usiadała zainteresowana procesem literatkę rumuńską Duszę Czara.

Rzeczoznawca psycholog w ogniu pytań obrony.

Na wstępie rozprawy obrońca dr. Ettlinger prosi o zanotowanie w protokole, że sędzia zapasowy Solecki obecny był przy wszystkich naradach Trybunału w Krakowie i Brzuchowicach. Następnie obrońcy dr. Axer i dr. Woźniakowski stawiają szereg pytań rzeczoznawcy-psychologowi dr. Zielińskiemu. Punktem zaczepienia jest zapomnienie przez Stasia nazwiska pani Kudelkowej jego rodzonej ciotki. Biegły tłumaczy to chwilowym zamęceniem pamięci, które jest zjawiskiem zupełnie naturalnym. Następnie na pytanie obrońców dr. Zieliński tłumaczy w jaki sposób badał reakcje Stasia na barwy.

Obr. dr. Axer: Czy nie uważa pan profesor, że dokonane przezeń badania są prymitywne?

Biegły dr. Zieliński: Nie są prymitywne, ale tylko proste. W każdym razie wiedzą do celu.

Sprawa przy drzwiach zamkniętych.

W dalszym ciągu gdy tematem pytań obrońców staje się badanie reakcji zmysłowych Stasia, pada pytanie w kierunku jego dojrzałości płciowej. Ze względu na drażliwość sprawy, przewodniczący zarządza tajność, dziennikarze oraz publiczność opuszczają salę.

Po dopuszczeniu jawności rozmowa obrońców z dr. Zielińskim obraca się dalej koło spraw psychologicznych.

Obr. dr. Woźniakowski: Czy nauka może zrekonstruować stan psychiczny człowieka z przed 14 miesięcy i to z uwzględnieniem rozwoju?

Biegły dr. Zieliński: Dotychczas takich prób nie było, ale w Brzuchowicach próbowaliśmy to uczynić.

Obr. Ettlinger: Czy przerażenie osłabia spostrzegawczość człowieka?

Biegły dr. Zieliński: Tak. Człowiek przerażony spostrzega gorzej.

Obronca: Proszę to zaprotokolować.

Walka o pytanie prokuratora

Po przerwie, prokurator zapytuje biegłego jak wytłumaczy ten fakt, że Stasio dopiero później oświadczył, że widział Gorgonową?

Przeciw temu pytaniu obrońcy gwałtownie protestują. Trybunał, po naradzie, odrzuca ten protest jako niezasadny.

Obronca Woźniakowski tłumaczy, że skoro Stas został uznany za normalnego i poczytalnego to może sam wytłumaczyć, dlaczego tak późno wymienił nazwisko Gorgonowej.

Trybunał ponownie udaje się na naradę w wyniku której uznaje pytanie prokuratora za uzasadnione.

Biegły dr. Jankowski twierdzi, że pytał o to Stasia, nie otrzymał jednak wyjaśnienia. On sam jako psychiatra tłumaczy to ówczesnym nastawieniem niezręcznym Stasia, jego głębokim wzruszeniem, oraz czynnikami hamującymi, wynikającymi z faktu, że Gorgonowa była jego jakby opiekunką. Po kilku jeszcze pytaniach skończyła

się orzeczenie rzeczoznawców w sprawie Stasia.

Czyje koszule miała Beckerówna?

Po orzeczeniu biegłych przystąpiono do przesłuchiwania świadków. Jako pierwszą wezwał Trybunał Izabelę Garczyńską, żonę majora ze Lwowa. U Garczyńskiej służyła Beckerówna po opuszczeniu służby u Zaremby. Świadek zeznaje, iż rzeczywiście u Beckerówny znalazł dwie koszule z monogramami L. Z. Beckerówna twierdziła, że to są jej koszule. Ponadto Beckerówna skarżyła się często przed świadkiem na Gorgonową.

Nagle zaślabnięcie świadka.

Wezwana jako świadek na dzień wczorajszy Olga Gorgonowa, matka Erwina Gorgona, a teściowa oskarżonej, w pewnym momencie oczekując na swoją kolej zeznała zaślabła. Musiała ją odwieźć do szpitala. Sama zaś oskarżona żaliła się przed dr. Jankowskim, że jest bardzo chora.

Badanie piwnicy ukończone.

Badanie piwnicy willi Zaremby w Brzuchowicach przez rzeczoznawcę sądowego inż. Przetockiego, o którym donosiliśmy w ostatnich dniach, zostało ukończone. W piwnicy wykopano wysoki dół. Woda podskórna ukazała się dopiero w głębokości 2 mtr. Gdy wykopano drugi dół głęboki na pół metra i włożono na jego dno bibulkę, ta po upływie dłuższego czasu ledwie zwiłgotniała. Inż. Przetocki wygotowuje pisemne sprawozdanie z swego badania, które przedstawi Trybunałowi Sądu w Krakowie.

Rodowód Rity Gorgon.

Za pośrednictwem poselstwa jugosłowiańskiego w Warszawie nadeszły dane dotyczące rodowodu oskarżonej Rity Gorgon. Urodziła się ona w r. 1901 w Ocetowie, z domu Illiczów. Ojciec jej był żandarmem i umarł w 1904 r. Matka Illicz Gorgonowej wyszła za mąż powtórnie za żandarma Skowa i zamieszkała z nim w Szebanikowie. Tam wychowała się Rita i tam poznała Erwina Gorgona, jako oficera austriackiego.

Szczyt cierpliwości.

Wieżień, przebywający w Marsylii napisał na znaczku pocztowym wartości 50 centymów 3.000 liter. Odczytać je można jedynie przy pomocy lupy. Elaborat swój ofiarował więzień lekarzowi więziennemu dr. Locart, który opisał ten fakt w swojej książce o przestępcach, o ich manjach i talentach. Po upływie krótkiego czasu po ukazaniu się książki dr. Locart otrzymał list od niemieckiego więźnia z Lipska, w którym tenże oświadczył, że zdystansował Francuza, wypisawszy na takim samym znaczku francuskim 6.000 liter, czyli dwa razy więcej. Dr. Locart nie ośmieszał przesłać tego listu francuskiemu rekordziście, który znów, wzięwszy się na kiel, wypisał aż 7.645 liter.

Napad rabunkowy, którego nie było.

Wczoraj zgłosił się do Wydziału śledczego robotnik Józef Mądry. Donosił on, że gdy ubiegłej nocy przechodził przez rogatkę Zieloną, napadło nań 4-cich osobników. Zabrali mu oni 17 zł., które miał przy sobie oraz zdjęli mu przemocą z nóg buty.

W trakcie dochodzeń okazało się, że doniesienie Mądrego jest misyfikacją. Wobec tego został on aresztowany.

Rozszerzenie kompetencji Izb i Urzędów skarbowych w umarzaniu i rozkładaniu na raty zaległości podatkowych.

Agencja „Wschód“ dowiaduje się, że Ministerstwo Skarbu rozszerzyło przed kilku dniami czasowo kompetencje Izb Skarbowych w umarzaniu zaległości podatkowych, a równocześnie Urzędy Skarbowe upoważnione zostały czasowo do umarzania zaległości podatkowych w granicach, które podajemy.

Urzędy Skarbowe zostały upoważnione do umarzania zaległości w podatku przemysłowym i dochodowym, pochodzące z okresu do 31 grudnia 1931 do wysokości 100 zł. w każdym z tych podatków dla poszczególnych płatników. Ponad 100 zł. obejmuje tylko należności na rzecz Skarbu Państwa, nie zależnie zatem od tej kwoty Urzędy Skarbowe władne są również umarzać przypadające od tej kwoty dodatki państwowe i samorządowe.

W tych samych granicach uprawnione są Urzędy Skarbowe do umarzania grzywien nakładanych na podstawie przepisów karnych ustawy o podatku przemysłowym i dochodowym.

Dalej upoważniło Ministerstwo Skarbu Urzędy Skarbowe aż do odwoła-

nia, do obniżania kar za zwłokę, oraz odsetek za odroczenie, na indywidualne podania płatników w wypadkach zasługujących na uwzględnienie — przypadających od zaległości podatkowych odraczanych lub rozkładanych na raty w następujący sposób:

1) Do 3 proc. w stosunku rocznym przy spłacie zaległości pochodzących z okresu do końca roku 1927.

2) Do 6 proc. w stosunku rocznym przy spłacie zaległości pochodzących z okresu od 1 stycznia 1928 do końca roku 1930.

Czasowe rozszerzenie kompetencji Izb Skarbowych odnosi się do umorzeń zaległości podatkowych dla poszczególnych płatników: 1) w podatku przemysłowym do kwoty 10.000 zł. (przepis w tym punkcie zawarty nie uchyla jednak uprawnień Izb Skarbowych z art. 93. ustawy o podatku przemysłowym), 2) w podatku z działu pierwszej ustawy do kwoty 5.000 zł., 3) w podatku majątkowym do kwoty 10.000 zł., 4) w podatku od kapitałów i rent do kwoty 1000 zł., 5) w podatku gruntowym do kwoty 1.500 zł.,

6) w podatku od nieruchomości do kwoty 1000 zł., 7) w podatku od lokali do kwoty 500 zł.

Wymienione w poprzednich punktach sumy obejmują wyłącznie należności na rzecz Skarbu, niezależnie zatem od tych sum Izby Skarbowe uprawnione są do umarzania także przypadających od nich dodatków państwowych i samorządowych.

Pozatem Izby Skarbowe przysługuje prawo w razie zawarcia przez płatnika ugody sądowej z wierzycielami redukującej ich pretensje — do wyrażenia zgody na odpisanie zaległości podatkowych w takim stosunku, w jakim wierzyciele redukują swoje pretensje, zgoda ta jednakowoż może być wyrażona tylko po wniesieniu przez zainteresowanych płatników podań popartych przychylną opinią właściwej Izby przemysłowo-handlowej — oraz z zastrzeżeniem, że odpis zredukowanej sumy zaległości podatkowych nastąpi dopiero po całkowitem wpłaceniu w czasokresie oznaczonym w układzie sumy, do uiszczenia której płatnik się zobowiązał.

Powyższe uprawnienie przysługuje Izdom Skarbowym bez względu na wysokość zaległości podatkowych oraz bez względu na okres, z którego one pochodzą.

Umorzenie zaległości podatkowych tak przez Urzędy Skarbowe, jak i przez Izby Skarbowe następuje albo z urzędu, lub też na skutek wniesionego przez płatnika podania. Z urzędu następuje odpis w tych wszystkich wypadkach, w których zaległość jest bez względnie nieściągalna, np. wskutek śmierci bez pozostawienia majątku, albo gdy zachodzi niemożność ściągnięcia od byłego przedsiębiorcy, który faktycznie zwinął przedsiębiorstwo, lub wogóle warsztat pracy i t. p.

Umarzanie zaś zaległości, których ściąganie w drodze przymusowej mogłoby zagrozić egzystencji ekonomicznej płatnika (t. zw. względna nieściągalność) nastąpić może zasadniczo na podstawie wniesionych przez zainteresowanych płatników podań popartych odpowiednimi danymi. Kwestia czy dana zaległość może być umorzona, względnie czy mogą być obniżone kary i odsetki za zwłokę, zależy wyłącznie od oceny władzy skarbowej.

Zjazd powiatowy Związku Młodzieży Ludowej w Rzeszowie.

W dniu 26 marca br. odbył się w sali ratuszowej w Rzeszowie walny zjazd Kół Młodzieży Ludowej powiatu rzeszowskiego.

Obrady zagałł prezes powiatowy p. kier. Karol Merklinger, witając przybyłych gości i delegatów. W szeregu przemówień powitalnych zabierał głos p. Starosta, dowódca garnizonu pułkownik Jedrychowski, prezes Związku Strzeleckiego poseł Sieradzki, zastępca burmistrza p. Porębski, przedstawiciel Związku Nauczycielstwa Polskiego Sanecki, kierownik oświaty pozaszkolnej Paśko, przedstawiciel O. T. R. z Łańcuta p. Stanisłcki i inni.

Referat na temat ideologii Z. M. L. wygłosił wiceprezes Zarządu Głównego Bernas, drugi referat przypadł w udziale wiceprezesowi Zarządu Wojewódzkiego Puziewiczowi, który mówił o pracy w Kołach Związku Młodzieży

Ludowej. Trzeci referat dotyczył wychowania państwowego młodzieży wiejskiej.

Po referatach i dyskusji wybrano nowy Zarząd z dotychczasowym prezesem na czele. Obrady, które w serdecznym nastroju przeciągnęły się do godz. 15-tej przeplatano popisami śpiewaczmi Kołowców.

Zjazd wykazał tężyzną organizacji na terenie powiatowym. Karne szeregi przy dźwiękach własnej orkiestry, udające się na wspólne nabożeństwo, wzbudziły powszechne zainteresowanie.

**SKŁADAJCIE DATKI
NA GIMNAZJUM POLSKIE
— w BYTOMIU —**

Odnalezienie szczątków Nungessera i Coli'ego

Przeleciawszy ocean, umarli z głodu na wyspie.

Nazwiska: Nungesser i Coli utkwiły głęboko w pamięci wszystkich, którzy przed sześciu laty gorączkowo oczekiwali wieści z za oceanu o locie dwóch bohaterów lotników, zaginionych kiedyś w anglistycznych przestworzach pomiędzy dwoma kontynentami. Chcieli przelecieć Atlantyk i wystartowali o świcie dnia 8 maja 1927 z lotniska Le Bourget pod Paryżem, zmierzając w stronę Nowego Jorku.

Dopóki lecieli nad kontynentem, co kilka minut nadchodziły meldunki o przelecie wielkiego „Białego Ptaka”. Ostatnia wiadomość przyszła z wybrzeży Irlandii, gdzie ich widziano, szczybujących na zachód — poczem nastąpiło tragiczne milczenie.

Lotnicy nie mieli ze sobą aparatu radiowego — próżnoby więc było oczekiwać wiadomości od nich samych. Podana w kilkudziesięciu godzin po starcie przez pismo „L'Intransigeant” wiadomość, iż lotnicy francuscy przelecieli Ocean i wylądowali pod Nowym Jorkiem, okazała się niestety fałszywa. Publiczność paryska zrazu przyjęła ją entuzjastycznie, a przekonawszy się o mistyfikacji, zareagowała na nią z tem peramentem iście francuskim, paląc na placach Paryża kioski z gazetami i wybijając szyby w redakcji „L'Intransigeant”.

Gubiono się w domysłach, co się z nimi stać mogło? Byli przecież „asami” lotnictwa francuskiego, aparat wypróbowany — więc chyba tylko jakaś mgła, zdradziecka nad Oceanem, albo nagła burza mogły ich zmusić do lądowania, gdzieś na bezludnym wybrzeżu Labradoru, gdzie z trudem przedzierają się przez lody i śniegi. Długo nie chcieli wierzyć, by ci pionierzy lotu transatlantyckiego mieli paść ofiarą swej szaleńczej odwagi.

Wspomniał lot Lindbergha, który przeleciał Ocean z przeciwnej strony, wywołał w Paryżu obok podziwu dla dzielnego Amerykanina, odruch tem głębszego bólu po stracie zaginionych, wyrażający się wymownie w niezliczonych dowodach współżucia, składanych staruszce, matce Nungessera.

Niepewność ta trwała prawie 6 lat. Nieraz przynosiły depesze wiadomość, że odnaleziono gdzieś przybity falami do brzegu odłamek skrzydła, rzekomo tragiczny ślad po „Białym Ptaku”. Szukano ich długo — i nie znaleziono. Podzielili los tyłu innych śmiarków, którzy po nich zapagnęli zmierzyć się z bezkresem przestrzeni i wód, dzielących starą ziemię od nowej.

Obecnie nadeszła wiadomość równie rewelacyjna, jak wstrząsająca grozą okrutnego końca śmiarków lotników. — „Petit Parisien” donosi, iż na jednej z wysepek obok Nowej Ziemi, oddalonej już tylko o setkę kilometrów od kontynentu amerykańskiego, drwale odnaleźli w całkowicie bezludnej miejscowości dwa ludzkie szkielety i metalowe szczątki wielkiego samolotu. Według wszelkiego prawdopodobieństwa, są to szczątki Nungessera i Coli

i ich „Białego Ptaka”. Należy wnioskować, że przelecieli Ocean i zmuszeni do lądowania w zupełnie bezludnej miejscowości, nie mając żadnej możliwości skomunikowania się ze światem, po osiągnięciu celu swoich zamierzeń, umarli z wycieńczenia, z głodu, czy może z ran, odniesionych przy lądowaniu w tak ciężkich warunkach.

Wiadomość podana przez „Petit Parisien” wywołała w Paryżu olbrzymie wrażenie. Francuskie ministerstwo lotnictwa wydało niezwłocznie za

razdzenia podjęcia dokładnego zbadania autentyczności podanej informacji i na wypadek jej potwierdzenia, postanowiono wysłać krążownik dla przewiezienia na ziemię odczynu szczątków obu bohaterów i ich „Białego Ptaka”.

Aczkolwiek tak tragiczną ceną okupione zwycięstwo lotników francuskich — ujawnione zostało po tylu latach — palna pierwszeństwa w zdobyciu Oceanu szlakiem napowietrznym — przypadałaby Francji.

Żywy nieboszczyk na dworcu kolejowym we Lwowie.

Przedwczoraj późnym wieczorem na peronie Dworca głównego rozegrała się scena, jakby wyjęta z dziwaczного romansu.

Pewna młoda kobieta w żałobie na widok mijającego ją młodego mężczyzny krzyknęła gwałtownie i z okrzykiem „więc ty żyjesz”, rzuciła się w jego stronę. Mężczyzna począł uchodzić, kobieta jednak chwyciła go. Oboje odeszli na bok i zaczęli się porozumiewać. Podłoże tej dziwnej sceny było takie: Młodym mężczyzną był 29-letni farmaceuta Marek Klein z Kołomyi. Gdy przed 6-ciu laty nie miał on pieniędzy na odbycie studiów ożenił się z córką tamtejszego kupca. Oczywiście nie było to małżeństwo z miłości, to też młody Marek podczas studiów farmakologicznych we Lwowie bez wyrzutów sumienia pokochał pewną tancerkę parkietową. Pobranie się dwojga kochających stała na przeszkodzie żona Kleina. Klein wrócił do Kołomyi nie mógł jednak znaleźć posady. Gdy przed 6-ciu tygodniami wyjeżdżał chwilowo ze Lwowa w jego oczach w pobliżu miasta pewien człowiek rzucił się pod pociąg i poniósł śmierć na

miejscu. Klein szybko zorientował się w sytuacji i przykra tą scenę wykorzystał dla siebie. Ponieważ zwłoki nieszczęśliwego były zupełnie zmasakrowane i nie można było ich rozpoznać Klein włożył do kieszeni trupa swoje dokumenty. Sam zaś czempredziej wyjechał do Lwowa. Sprytny forteł udał się. Kleina uznano za zmarłego, urządzono mu pogrzeb i przedwczoraj właśnie jego żona przybyła do Lwowa podjąć kwotę asekuracyjną 500 dolarów. Łatwo zrozumieć jej przerażenie i zdziwienie, gdy zobaczyła swego zmarłego męża z uśmiechem na ustach, kroczącego przez peron. Klein bowiem wrócił do swej tancerki i razem z nią zamieszkał w Zimnej Wodzie. Zjawienie się żony znowu zepsuło jego szczęście. Niemniej postanowił wrócić z żoną do Kołomyi. Przed wyjazdem jednak urządził jej jeszcze jeden figiel. Z rozpaczki bowiem po ukochanej tancerce w celu samobójczym zażył truciźny. Nieprzytomnego odwiozła żona do szpitala. Na szczęście czy nie — szczęście życia Kleina nie grozi poważne niebezpieczeństwo.

Kronika stanisławowska.

Onegdaj odbyło się w Polskim Domu Sierót uroczyste poświęcenie nowo wybudowanej połowy gmachu, przeznaczonej na pomieszczenie sierót. Uroczystość zaszczytlił swą obecnością — Nacz. Wydz. Zdrowia dr. Krysiński, ks. infułat dr. Baziak, prezes Sadu dr. Zieliński, prez. kolei inż. Wołkanowski, insp. Mołczanowski, przedstawiciele Magistratu, oraz towarzyszy i instytucji humanitarnych.

W obecności licznie zebranych gości i członków Tow. dokonał aktu poświęcenia gmachu ks. infułat Baziak, wygłaszając przytem okolicznościowe przemówienie, nacechowane głęboką miłością, dzieci-sierót.

Następnie przemawiał przew. Stow. dyr. Ziobrowski, oraz imieniem p. Wojewody dr. Krysiński, który w przemówieniu swem wyraził radość z powstania tak wzorowo urządzonego gmachu i obiecał imieniem p. Wojewody pełne poparcie dla instytucji, której wszystkie wysiłki idą w kierunku wychowania bezdomnych sierót na pożytecznych członków społeczeństwa.

Na zakończenie przedstawiła p. Wencłówna historię powstania Stowarzyszenia i dzisiejszego gmachu.

Uroczystość, którą zakończyły deklamacje, przemówienia i śpiew dziatwy — wywarła jak najkorzystniejsze wrażenie i upewniła obecnych, że wykonano rzecz naprawdę w dzisiejszych czasach wielka, i że „Polski Dom Sierót” jest jako instytucja wzorową prawdziwą chlubą i charytatywnej działalności polskiego społeczeństwa w Stanisławowie.

Z życia towarzystw. Zgromadzenie Stow. „Zjednoczenie Mieszczan Polskich” odbędzie się w niedzielę 2-go kwietnia 1932 w lokalu własnym — So-

bieskiego 37. — Bardzo żywą działalność kulturalno-oświatową wśród młodzieży żydowskiej rozwija stow. „Hador” (Światło) pod prezesurą S. Bergera.

Imprezy. Z początkiem przyszłego miesiąca odbędzie się w naszym mieście kilka ciekawych imprez. I tak 4 kwietnia odbędzie się występ Halki Ordonówny, znanej polskiej pieśniarki, zaś 6 kwietnia wygłosi E. Erdtracht, właściciel wyd. „Renaissance” zam. stałe w Wiedniu wykład na temat „Widmo przyszłej wojny”. — Nadto jak to już donieśliśmy teatr im. Moniuszki wystawi w najbliższym czasie operę Żeleńskiego „Stara Baśń”.

Nowy dyr. Banku Polskiego, Dnia 27 b. m. objął urzędowanie nowy dyr. Banku Polskiego w Stanisławowie, p. Marian Goetz, dotychczasowy zast. dyr. B. P. we Lwowie.

Autobusy w Stanisławowie. Dowiadujemy się, że projektowana od dwu lat sprawa uruchomienia autobusów miejskich weszła już w stadium realizacji. W najbliższym czasie zostanie uruchomiona linia autobusowa, łącząca pld. część miasta tzw. „Dąbrowę” ze Śródmieściem i dworcem kolejowym. Wiadomość o uruchomieniu autobusów przyjęli liczni mieszkańcy przedmieść z zadowoleniem.

Odnaczenie. Znana działaczka społeczna p. K. Onyszkiewiczowa, sekretarka tut. Koła BBWR została odznaczona Krzyżem niepodległości za działalność patriotyczną w czasach wojennych w Krośnie.

Wojew. stanisławowski nie będzie znieślone. W związku z artykułem p. Romana Hausnera, członka komisji dla usprawnienia administracji, ogłoszo-

Program radiowy.

Czwartek, 30 marca.

Lwów. (381). Godz. 11:40: Codzienny Przegląd Prasy Polskiej. 11:50: Komunikat Meteor. Gł. Wojsk. St. Meteor. 11:57: Sygnał czasu z Obserwatorium Astronomicz. w Warszawie. hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie. Odczytanie programu na dzień bieżący. 12:10: Muzyka z płyt gramof. Kom. Państw. Instyt. Meteor. 12:35: Trans. z Warszawy: XXII-gi koncert szkolny z Filharmonii Warsz. zorganizowany przez Wydz. Ośw. i Kult. Magistratu m. st. Warszawy wspólnie z Polskim Radio. 14—15:10: Przerwa. 15:10: Kom. Państw. Instytutu Eksportowego. 15:15: Komunikat gospodarczy. 15:25: Lwowska Giełda Zbożowa. 15:30: Muzyka z płyt gramof. 16: „Czasopisma kobiece” — pogadanka p. Konstancji Hojnackiej. 16:15: Muzyka z płyt gramof. 16:25: Lekcja języka francuskiego (kurs średni). 16:40: Trans. z Warszawy. „Utopie w Stanach Zjednoczonych”. wygl. p. Jastroch. 17: Muzyka z płyt gramof. W przerwie 17:20—17:30: „Wśród książek” — omówienie ostatnich wydawnictw. 17:40: Trans. z Warszawy. Odczyt aktualny. 17:55: Odczytanie programu na dzień następny. 18: Odczyt dla maturzystów (Dział „Historia”). 18:20: „Silva Rerum” i repertuar teatrów miejskich. 18:25: Muzyka lekka i taneczna. 18:55: „W służbie miłości”. wygl. p. Jerzy Adam Baranowski. 19:05: Rozmaitości i muzyka z płyt. 19:20: Komunikat rolniczy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych. 19:30: Kwadrans literacki z książki Jana Parandowskiego: „Dysk olimpijski”. 19:45: Prasowy Dziennik Radiowy. 20: Trans. z Warszawy. Muzyka lekka w wyk. orkiestry P. R. pod dyr. Stanisława Nawrota i Halina Sawicka (sopran), akomp. Ludwik Urstein. W przerwie trans. z Warszawy: Wiadomości sportowe. Dod. do Pras. Dziennika Radiowego. 21:30: Trans. z Wilna. Słuchowisko: „Miasto Santa Cruz”. Morawski. 22:15: Trans. z Warszawy z „Morskiego Oka”. rewja „Miłość”. 23:20: Komunikaty. 23:25—24: Muzyka taneczna z Teatru „Variete „Bagatela” we Lwowie.

Piątek, 31 marca.

Lwów. (381). Godz. 11:40: Codz. Przegląd prasy polskiej. 11:50: Kom. Meteor. Gł. Wojsk. St. Meteorologicznej. 11:57: Sygnał czasu z Obserwat. Astron. w Warszawie. hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie. 12:05: Odczytanie programu na dzień bieżący. 12:10: Muzyka z płyt gramof. 13:20: Urz. komunikat Państw. Instytutu Meteor. 13:25—15:10: Przerwa. 15:10: Kom. Państw. Instyt. Eksportowego. 15:15: Komunikat gospodarczy. 15:25: Lwowska Giełda Zbożowa. 15:30: Lwowska Chwilka Morska i Kolonjalna. 15:35: Skrzynka pocztowa dla dzieci w opr. cioci Ady. 15:50: Muzyka z płyt gramof. 16:20: Trans. z Warszawy. Odczyt dla maturzystów (Dział „Historia”). 16:40: „Trzydziestolecie prac pionierskich Marconiego”. wygl. prof. dr. Tadeusz Malarski. 17: Trans. z Warszawy. Recital skrzypcowy w wyk. Karin Rossander. Akomp. Ludwik Urstein. W przerwie trans. z Warszawy ok. 17:25: Kom. Centr. Biura Hydr. dla żeglugi i rybaków. 17:55: Odczytanie programu na dzień następny. 18: Trans. z Warszawy. Odczyt dla maturzystów (Dział „Literatura polska”). „Wyspiański” odczyt I-szy wygl. p. Leon Płoszewski. 18:20: „Silva Rerum” i repertuar teatrów miejskich. 18:25: Koncert ork. Dyr. Tramwajów miejskich. 19: „Ojciec króla Jana III.” felieton historyczny. wygl. dr. Kazimierz Tyszkowski. 19:15: Rozmaitości. 19:30: Trans. z Warszawy. Felieton: „Jestem kupcem”. wygl. p. Dzikowski. 19:45: Prasowy Dziennik Radiowy. 20: Pogadanka muzyczna. 20:15: Koncert symfoniczny z Filharmonii Warsz. w wyk. orkiestry fillarm. pod dyr. Grzegorza Fitelberga i Alfred Cortot (fortep.). 22:40: Wiadomości sportowe. 22:45: Dod. do Pras. Dziennika Radiowego. 22:50: Przerwa. 22:55—23: Komunikaty.

nego w Nrze 6 „Gazety Admin. i Policji Państwowej” — udzielił p. Wojewoda stanisławowski współpracownikowi „Kurjera Stanisł.” następujących informacji: Obecnie nie ma najmniejszych podstaw do jakichkolwiek obaw o zwinienie naszego województwa, gdyż sprawa ta formalnie znajduje się w takim samym stadium, jak po ukończeniu prac przez komisję.

Władze naczelne są również przekonane, iż likwidowanie wojew. stanisławowskiego nie leży w interesie państwa, przeto też projekt nie posiada żadnego realnego znaczenia. — W tych warunkach można spokojnie uważać artykuł p. Hausnera za zupełnie teoretyczno-prawniczy. elaborat i przebieg nad nim do porządku dziennego. D.

DAJ GROSZ NA CELE TOWARZYSTWA SZKOŁY LUDOWEJ.

W poszukiwaniu mocnych wrażeń.

Balowy sezon w Londynie obfituje w rozmaite ekstrawagancje. Panie z towarzystwa i dwice salonów starają się prześcignąć wzajemnie pomysłowością i oryginalnością uczt. W tym roku palmę pierwszeństwa otrzymała żona lorda H. Lady H., urządziła w swoim majątku pod Londynem „bal przestępców”. Zaproszeni goście winni byli przytyśzyć w strojach więziennych i uchać rolę, pod koniec balu ogłoszony konkurs. Nagrodę otrzymał wicehrabia L., któremu udało się popełnić w ciągu zabawy 16 kradzieży. Jury otrzymało od niego pęk zegarków, pierścionków i papierosnic, które zręcznie ściągnął podczas tańców.

Elektryczność lekarstwem i trucizną.

Elektryczność okazała się doskonałym sprzymierzeńcem współczesnej medycyny, oddającym cenne usługi w rozpoznawaniu i leczeniu całego szeregu chorób.

Trudno sobie wyobrazić zupełnie nowe rozpoznanie wczesnych okresów chorób płucnych bez użycia promieni Roentgena, których źródłem jest prąd elektryczny. Dla wielu ludzi zagrożonych kalectwem wskutek występujących przy urazach mechanicznych lub ostrych chorobach zakaźnych porażeni nerwów, jedynym ratunkiem jest elektryzacja. Wytwarzanie ciepła w narządach wewnętrznych przy pomocy prądu elektrycznego, czyli t. zw. diatermii, przynosi wielką ulgę w zapaleniach nerwów, bólach mięśniowych, schorzeniach artretycznych, chorobach kobiecych i wielu innych. Nie może również współczesny lekarz wyrzucić się usług lampy kwarcowej, zwłaszcza w porze zimowej, gdy brak światła słonecznego daje się szczególnie we znaki. Naświetlanie lampą kwarcową jest jednym z najlepszych środków przeciw krzywicy, a dalej daje również dobre wyniki w leczeniu gruźlicy gruczołów, gruźlicy kości, w wypadkach nieżyłtów oskrzeli, w różnych zaburzeniach przemiany materii, jak w chorobie Basedowa, cukrzycy i t. d.

Współczesna medycyna posługuje się również t. zw. „kapielami elektrycznymi”, w których organizm chorego poddany zostaje równocześnie działaniu energii cieplnej i świetlnej, z wyłączeniem promieni pozajądrowych, a więc działających chemicznie. Przewlekłe odnrożenia, zapalenia ucha, jam nosowych ustępują szybko pod działaniem tych „kapieli”.

Jak każdy środek leczniczy, tak i prąd elektryczny, zastosowany w dużych nieodpowiednich dawkach, przynosi człowiekowi szkodę. Dzieje się to przy zdarzających się na porządku dziennym wszelkiego rodzaju krótkich spięciach, oraz rażeniach piorunem, których wzmożona produkcja rozpoczyna z każdą wiosną wielkie laboratorium przyrody. Niebezpieczeństwo, jakie po wstąpieniu dla człowieka przy zetknięciu się z nadmierną dawką prądu elektrycznego zależy w pierwszym rzędzie od tego przez jaką część ciała prąd elektryczny przechodzi. Do najczulszych pod tym względem należą głowa i szyja. Działanie prądu zależy również od wrażliwości danej osoby, która to wrażliwość zwiększają niektóre choroby układu nerwowego, krwionośnego i oddychania. To też prąd o niskim napięciu wynoszącym 65 woltów, może być dla niejednego człowieka już niebezpieczny, a nawet przyprawić go o śmierć, drugiemu zaś nie wyrządzi żadnej krzywdy. Dla większości ludzi 100 do 150 woltów nie zawsze jest niebezpieczne. Ponad 200 woltów

wywołuje zazwyczaj poważne zaburzenia, a 500 woltów jest w 90 proc. śmiertelne. Zaznaczyć przytem należy, że prąd zmienny jest niebezpieczniejszy od stałego.

Prąd elektryczny przechodzący przez ciało ludzkie napotyka na opór wynoszący od 2 tys. do 2 milionów ohmów, stąd też jeśli nie spowoduje natychmiastowej śmierci przez porażenie serca lub oddechu, wywołuje różne skutki. W jednych wypadkach ogranicza się do pozostawienia po sobie śladów w

postaci oparzeń lub zwięglenia skóry, w innych znów do utraty pamięci, wzroku, słuchu, do wywołania nerwicy, psychozy. Rażony prądem traci w jednej chwili przytomność.

Rażeniu piorunem ulega rocznie około 4 tys. ludzi, z których umiera tysiąc. Przyczyną śmierci pewnego odsetka tych nieszczęśliwych jest nie sam piorun, lecz rodzaje się w tej samej chwili uczucie strachu, które zabija równie szybko, jak błyskawica. Ak.

Wiadomości z kraju.

Obchody ku czci Marszałka Piłsudskiego. Z różnych stron kraju nadchodzą do nas jednocześnie sprawozdania z uroczystych obchodów ku czci Marszałka Piłsudskiego. Nie mogąc z powodu braku miejsca zamieścić wszystkich sprawozdań w całości, podajemy je w skróceniu.

GRÓDEK JAGIELLOŃSKI. Obchód ku czci Marszałka Piłsudskiego wypadł pod każdym względem imponującym. Po defiladzie wojskowej, oddziałów Strzelca i P. W., odbyło się w budynku Sądu odsłonięcie tablicy pamiątkowej, którego dokonał starosta Frączkowski. Wieczorem odbyła się Akademia w sali Sokoła. Nadmienić wypada, że w Komitecie obywatelskim pod przewodnictwem burmistrza Le Boutona i prezesa Strzelca Drzewickiego, brali również udział Rusini i Żydzi.

DOBROMIL. W dniu 19 marca odbyły się nabożeństwa we wszystkich szkołach, a także poranki. Poranek gimnazjalny zaszczylił swoją obecnością przedstawiciele władz. Następnego dnia odbył się poranek w Sokole, gdzie przemawiał prof. Puchalik. Po południu odbyła się Akademia z odczytem prezesa Strzelca p. Jacewicza o Marszałku Piłsudskim.

LEŻAJSK. I w naszym mieście obchodzono dzień Imienia Wodza Narodu bardzo uroczysto. W Wilje uroczystości odbył się pochód z orkiestrą gimnazjalną na nabożeństwo. Po defiladzie odbył się poranek w Domu Narodnym, staraniem wszystkich tutejszych szkół. Młodzież postanowiła uczcić dzień Imienia Marszałka czynem i zamierzała zbiórka na samolot.

RAWA RUSKA. Miasto nasze ozdobiło chorągiewkami i draperiami. Wieczorem dnia 18, przeciągał ulicami miasta capstrzyk orkiestry kolejowej i P. W. W niedzielę po Mszy św. odbyła się defilada, a wieczorem Akademia.

RZESZÓW. Rada powiatowa B. B. W. R. Ku uczczeniu Imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego, tutejsza Rada Pow. B. B. W. R. w Rzeszowie zamierzała zebrać prezesa i sekretarza Kół wiejskich powiatu rzeszowskiego, oraz mężów zaufania tych gmin, w których Kół jeszcze nie założono.

Na apel stawili się prawie wszyscy zaproszeni, około 100 osób. Zebrani członkowie B. B. W. R. wzięli gremialny udział w nabożeństwie w kościele garnizonowym. Następnego dnia, 19, odbył się poranek, gdzie odbyła się dekoracja powstańca 63 roku p. Żemrańskiego, wreszcie w karminach szeregiach zmanifestowali swój udział w defiladzie przed Starostwem.

Po złożeniu życzeń dla Dostojnego Solenizanta na ręce p. Starosty przez Prezydium Rady Powiatowej B. B. W. R., udali się uczestnicy do sali „Gwiazdy”, gdzie odbyło się zebranie towarzyskie. Zebranie otworzył zastępca prezesa inż. Ilgner Antoni, zaznaczając, że dzień Imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego jest dniem radości całego Narodu, dniem, w którym Naród składa Mu swój hołd.

Pierwsze przemówienie wygłosił poseł Sieradzi Franciszek, krótko skreślił najważniejsze momenty z życia Marszałka, kładąc nacisk na podwaliny, jakie położył pod zrab Państwa.

Następnie prezes Koła B. B. W. R. w Babicy, obyw. Sitek wygłosił własnego układu wiersz, który zebrani wielokrotnie przerywali oklaskami.

Końcowe przemówienie wygłosił prezes Rady powiatowej B. B. W. R. dr. Roman Krogulski. Wspominał o początkach pracy Komendanta na terenie byłej Galicji. Wskazał, jak sila woli — i wytrwałość pracy niepodległościowej wynosiła Tęgo Meża coraz wyżej, aż obdarzyła Go najwyższym dostojenstwem w Państwie. Podkreślił, że organizacja B. B. W. R. jest powołana do współpracy nad utrwaleniem rozporządzeń przebudowy Państwa, a wtedy należyce zadanie swe spełni, jeśli będzie spójną i silną — jeśli pletno tej współpracy potrafi wszędzie wycisnąć. W zakończeniu przemówienia wzywał zebranych, aby nie dawali posłuchu demagogom opozycji, którzy sięgają po duszę chłopca, nie w imię miłości i bliźniego, lecz w imię zaspokojenia swych ambicji, czyto osobistych, czy partyjnych. Staraliśmy się, by szeregi naszej organizacji wzmacniały się coraz większą siłą.

Po wspólnej fotografii odsławiano krótko

patriotycznych pieśni i zebranie zakończono.

SOKAL. Dzień Imienia Marszałka Piłsudskiego obchodzili powiat sokalski i miasto bardzo uroczysto. Dnia 17 b. m. zespół strzelecki odegrał p. t.: „Dziś sa Dziadka Imieniny”. W dniu 19 b. m., po nabożeństwach w świątyniach wszystkich wyznań odbył się pochód, a następnie Akademia w sali Sokoła.

BOBRKA. Miasto iluminowane nalepkami i światłem. W wigilię Imienia odbył się capstrzyk ochotniczej straży ogniowej. Po nabożeństwie odbył się pochód, zaś w południe uroczysta Akademia.

BRZÓZÓW. Dzięki współpracy członków Komendy Związku Strzeleckiego i Powiatowej Rady B. B. W. R. z których inicjatywę powstał Komitet obywatelski, obchód ku czci Marszałka Piłsudskiego wypadł w bieżącym roku imponującym. W dniu 18 b. m. wieczorem odbył się capstrzyk przy płonących pochodniach, w niedzielę odbyło się uroczyste nabożeństwo, a następnie defilada przed przedstawicielami władz. Z balkonów budynku Starostwa przemówił prezes Strzelca dr. Szuba, następnie odbyła się Akademia z przemówieniem prof. Dyka, Program Akademii wypełniły doskonałe produkcje chóru, prowadzonego przez prof. Pronia, produkcje orkiestry gimnazjalnej oraz świetnie odegrana sztuczka pod reżyserią prof. Dłochmireckiej „Porucznik Pierwszej Brygady”.

ŁAŃCUT. Dzień Imienia Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego, obchodzono w Łancucie nadzwyczaj uroczysto i ze wzmocnionym pietyzmem. Po capstrzyku w dniu 18 i pobudce orkiestry w dniu 19 marca wśród wspaniałej dekoracji miasta, po Mszy św. i nabożeństwie w synagodze, gdzie zgromadzili się tysięczne tłumy obywateli i reprezentacji nastąpiła defilada Związku Legionistów, wojska, Związków Strzeleckich, P. W. i W. F. hufców szkolnych, harcerskich, Legionu Młodych, Związków Młodzieży Ludowej, Związków Straży pożarnej i wszystkich innych organizacji w nadzwyczajnym nastroju, przyczem do tej defilady przystępowały cztery orkiestry. We wszystkich szkołach w tym dniu odbyły się też Akademii dla młodzieży a po południu Akademia dla tut. załogi 10. P. S. K., poczem wieczór uroczysta Akademia w sali Sokoła z nadzwyczajnym programem artystycznym — literackim zakończona wspomnianym żywym obrazem p. t.: „Cud nad Wisłą” przy przepelnionej po brzegi sali. — Obraz ten inscenizowany wedle obrazu Kossaka przy udziale wojska i młodzieży szkolnej, wywarł potężne wrażenie. Sala tonęła całą w dekoracji żywych kwiatów za co należały wyrazić serdeczne podziękowanie ordynatowi Alfredowi hr. Potockiemu.

Równocześnie odbywały się też ku czci Marszałka na przedmieściach, a to w Przedmieściu i Podzwierzyńcu.

Komitet obywatelski poczuwa się do obowiązku wyrazić najgorętsze podziękowanie, przedewszystkiem p. pulk. Piłowskiemu, dowódcy 10. P. S. K. za nadzwyczajną pomoc w urządzaniu tych uroczystości jako też Ordynatowi Alfredowi hr. Potockiemu, tudzież Dyrekcji gimnazjum z gromem profesorów, jak również Dyrekcjom szkół powszechnych, które łącznie do uświetnienia tego dnia się przyczyniły.

Gdzie i jak długo trwają mandaty poselskie.

Najdłuższy okres trwania mandatów poselskich wykazuje Czechosłowacja, gdzie wybory do parlamentu odbywają się co 6 lat. Z pośród 28 państw europejskich w 16-tu okres trwania mandatów poselskich wynosi 4 lata; co pięć lat natomiast odbywają się wybory w Anglii, Irlandii, Italii, Polsce i na Węgrzech. W Norwegii, Łotwie, Finlandii i w Estonii wybory odbywają się co 3 lata.

List z Przemyśla.

Opera wywołała niemiłe wspomnienia. — Niesumienność impresario. — Zaślanekowe pogrozki „managerów”.

Opera lwowska, która, jak wiadomo, dała tu szereg udanych występów gościnnych, o czym „Słowo Polskie” zamieściło obszerną relację, wywołała z Przemyśla niezbyt miłe wspomnienia. Okazuje się bowiem, że aranżer imprezy operowej względnie jej aranżerowie, którzy wysunęli „odpowiedzialnego firmanta”, nie wywiązali się z przyjętych zobowiązań, wskutek czego zespół lwowski był narażony na przykrość natury finansowej tak, że ostatnie przedstawienie odbyło się już na własny rachunek i wyłącznie ryzyko kierownictwa zespołu.

Pomiędzy zespołem a impresariem miał się nawet odbyć sąd polubowny, w którym po stronie impresaria jako jeden z „sędziów” wystąpił jakiś „dziennikarz” z „Dobromila”. Wkońcu jednak okazało się, że nie taki sąd, ale sąd karny mógłby ten spór załatwić, zarzucano bowiem pospolicie, mówiąc ogólnie, sprzeniewierzenie pieniędzy, uzyskanych za bilety wstępu.

Nauczony tem tak smutnym doświadczeniem zespół, nie zraził się jednak, gdyż publiczność przemyska zgotowała mu prawdziwie entuzjastyczne przyjęcie, wypełniając na każdym przedstawieniu salę b. Teatru Polskiego na Zasadzie. Fakt ten stanowi też zachętę dla opery lwowskiej, która zapowiedziała, że już w najbliższym czasie znów odwiedzi nasze miasto nie bacząc na to, iż impresario i jego „wystawcy”, jako już w tem przedsięwzięciu finansowo nie zainteresowani, zapowiadają pokatnie, że się zemszczą, uniemożliwiając i nie dopuszczając do żadnych nowych występów lwowskiego zespołu operowego.

Poważna opinia musi jednakowoż te pogrozki skwalifikować, jako czcze przechwałki. Najmniejsza zaś próba ich spełnienia spotka się nie tylko z zasłużonym odzuchem ogółu, lecz wywoła także następstwa, które mogą dla zdemaskowania tych aranżerów być niezwykle przykre.

Publiczność przemyska spodziewa się więc, że opera lwowska dotrzyma obietnicy i już w niedalekiej przyszłości zawita tu ponownie, aby swymi występami gościnnymi przyczynić się do ożywienia kultury muzycznej. Wysiłek ten się opłaci, jeśli opera sama się zaime strona finansowa występów, albo powierzy ją komuś ze stowarzyszeń, a p. Tow. Muzyczne lub chórowi „Echa”.

Z Akademii Umiejętności.

Dnia 24 bm. odbyło się walne zgromadzenie Polskiej Akademii Umiejętności, poprzedzone w dniu 23 bm. zebraniami naukowymi i administracyjnymi poszczególnych wydziałów. Przedmiotem obrad walnego zgromadzenia były sprawy naukowe i administracyjne.

Z członków zamiejscowych przybyli ze Lwowa: profesorowie: Abraham, Beck, Bujak, Czekanowski, Ilirschler, Nowicki, Pawlikowski, Romer, Starzyński, Weigl i Witkowski; z Poznania profesorowie: Dąbrowski, Dembiński, Klinger, Wrzosek; z Warszawy profesorowie: Białasiewicz, Białobrzecki, Czerwinski, Gluziński, Hryniewicz, Konopacki, Morozewicz, Nitsch, R. Pienkowski, Przychocki, Sierpiński i Świętosławski; z Wilna Zdzichowski.

Nowy rodzaj loterii z biletów tramwajowych.

Dyrekcja tramwajów miejskich w Grazu (Austria) wprowadziła ciekawą innowację w celu zwiększenia frekwencji w tramwajach. Oto oddzielne trzy numery z pośród biletów tramwajowych wygrywają, a szczęśliwi pasażerowie, których bilety wyszły w ciągu dnia otrzymują paczki żywnościowe, wartości 50, 40 i 30 szylingów.

Ile kilometrów szos opasuje kulę ziemską?

Międzynarodowa Izba Handlowa w Paryżu podaje, iż na kuli ziemskiej znajduje się obecnie 10.630.000 km. szos; z tej liczby przypada na Europę 2.150.800 km., na Francję 628.000 km., na Niemcy 348.700 km., na Anglię — 287.580 km., na Italię — 195.175 km., na Polskę — 94.471 km., na Hiszpanię — 87.098 km., na Szwecję — 71.273 km., na Czechosłowację — 58.573 km., na Belgię — 44.288 km., na Norwegię — 36.412 km., na Austrię — 32.000 km., na Węgry — 27.396 km.

Plany ożywienia eksportu włókienniczego.

Donoszą nam z Łodzi:

W tych dniach odbyło się posiedzenie specjalnej komisji wyłonionej w celu opracowania planu ożywienia eksportu włókienniczego. Zasady planu ożywienia opierają się na koncepcji obniżenia generalnego kosztów, produkcji przez zwiększenie stanu uruchomienia przedziału i pozyskania tą drogą większej ilości przedzwy dla celów eksportowych. Nowa koncepcja ożywienia eksportu wywołała żywe zainteresowanie w tutejszych kołach przemysłowych, zwłaszcza wśród eksporterów. Na szczególną uwagę zasługuje zasada, że rynek wewnętrzny nie może być więcej obciążony z tytułu eksportu, co zapewni zdrowe podstawy tak dotychczas planu ożywienia eksportu.

Notowania giełdowe.

LWOWSKA GIEŁDA PIENIEŻNA.

Lwów, dnia 29 marca.

Dolar zł. 8.87 i jedna czwarta.
W transakcjach międzybankowych notowano: Londyn 30.45—30.60, Zurych 172.10—172.40, Praga 26.40—26.55, Berlin 212.25—212.60, Paryż 35.05—35.09, Wiedeń 97—100.

LWOWSKA GIEŁDA ZBOŻOWA.

Lwów, dnia 29 marca.

Sytuacja bez zmiany. Tendencja utrzymana.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, dnia 29 marca 1933. (G)

Dewizy (transakcje):

Holandia 359.80, Londyn 30.50, Nowy Jork kabel 8.927, Paryż 35.08, Praga 26.48, Szwajcaria 172.25, Gdańsk 174.28, Włochy 45.85.

Obroty mniej niż średnie, tendencja niejednolita. Banknoty dolarowe w obrotach pozagiełdowych 8.88 i pół do 8.88 i jedna czwarta. Rubel złoty 4.75 i trzy czwarte. Dewiza na Berlin 212.80—212.90. Marki niemieckie banknoty w obrotach prywatnych 211.80 do 211.90. Funt szterling 30.54.

Papiery procentowe:

3 proc. pożyczka budowlana 41.35—41.50, 4 proc. pożyczka inwestycyjna 105.75, 4 proc. pożyczka inwest. serjowa 111.50, 4 proc. państw. pożyczka premj. dolarowa 55.15—54.75, 4 i pół proc. listy zastawne ziemskie 39.50, 5 proc. pożyczka konwersyjna 43.25, 5 proc. pożyczka kolejowa konwers. 37.90—37.50, 6 proc. pożyczka dolarowa 55.50, 7 proc. pożyczka stabilizacyjna 55.50—55—55.13, 7 proc. listy zastawne BGK 84.35, 7 proc. obligacje BGK 84.35, 7 proc. listy zastawne Banku Rolnego 84.35, 8 proc. listy zastawne m. Warszawy 41.13—41.75—41.38, 8 proc. listy zastawne BGK 94, 8 proc. obligacje BGK 94, 8 proc. listy zastawne Banku Rolnego 94, Bank Polski 76.50—76.75—76.50. Starachowice 10.

Tendencja dla pożyczek państwowych przeważnie słabsza, dla listów zastawnych przeważnie utrzymana. Obroty akcjami małe. W obrotach prywatnych 8 proc. pożyczka Dillonowska 63 i jedna czwarta do 63.

O przestrzeganie obowiązujących przepisów lotniczych.

Minister komunikacji, inż. Butkiewicz, wystosował do wszystkich klubów lotniczych obszerny okólnik w sprawie przestrzegania obowiązujących przepisów.

W okólniku podkreślone jest, że w lotnictwie sportowym zdarzają się jeszcze ciągle wypadki, spowodowane karygodną lekkomyślnością. Na zasadzie przeprowadzonych dochodzeń okazało się, że wypadki te zdarzają się skutkiem nieprzestrzegania i lekceważenia obowiązujących przepisów.

Wypadki tego rodzaju, poza ich tragicznymi następstwami bez pośredniemi, mają również moralnie

wysokie ujemne znaczenie dla lotnictwa, odstręczając społeczeństwo nie tylko od lotnictwa sportowego, ale również od posługiwania się komunikacją lotniczą.

Nieprzestrzeganie i świadome lekceważenie przepisów lotniczych jest działaniem na szkodę rozwoju lotnictwa i godzi w interesy państwowe, oraz organizacji lotniczych i sportu lotniczego.

Minister Komunikacji polecił klubom lotniczym poczynić wszelkie kroki w kierunku stosowania się do obowiązujących przepisów, uprzedzając, że w przeciwnym razie stosowane będą jak najdalej idące sankcje.

Ogłoszenia urzędowe.

LICYTACJE.

III. Km. 25/33. Obwieszczenie. Wilhelm Hauswald, komornik Sądu Grodzkiego w Kołomyi, ul. Szewczenki 32, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 4. kwietnia 1933, o godz. 12 w Kołomyi przy ul. Ukrainskiej 11, odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: 1 iadania, mahoni, składająca się z 1 stołu owalnego, 6 krzeseł, 1 kredensu i 1 kredensu szklanego, oszacowanych na łączną sumę zł. 1.000, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Kołomyja, dn. 20 marca 1933 r. 1147/K

Lcz. I. Km. 404/33/7. Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Strona zobowiązana Maria z Czufirunów Popowicz, żona Matyja z Budyłowa, jako strony egzekwującej odbędzie się dnia 19. maja 1933, o godz. 10 przedpołudniem, w biurze Nr. 9, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacji niewpisanych do księgi gruntowej parceli gruntowych lkat. 898/1. 900, 901/2, 902 i 901/1 gm. kat. Budyłów, stanowiących jeden kompleks o łącznym obszarze 5 m. 107 sążni. Parcele powyższe ocenione zostały na 4.500 złotych. Zaś najniższa oferta wynosi 3.000 zł. Poniżej najniższej oferty, sprzedaż nie nastąpi.

Roman Bienkowski,
Komornik Sądu grodzkiego, Rewiru I.
Śniatyn, dnia 13 marca 1933. 1148/K

Km. 103/33. Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Strona zobowiązana Witold Czeczukowicz, na wniosek Jadwigi Teleżyńskiej strony egzekwującej odbędzie się dnia 12. maja 1933, o godz. 10 przedpoł. w biurze Nr. 3 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacji następujących realności: Księga grunt.: dobra Studzieniec Ladczański II, dla większ. posiadłości, Whl. 572. Oznaczenie realności: cafe pgr. lkat. 3966/2, 3966/4, 4163/2 i 3989 obsz. łącznego 11 h. 38 ar. 90 m. kw. do Wi-

tolda Czeczukowicza należące. Wartość szacunkowa wraz z przynależ. 8679 zł. Najniższa oferta 5.207 zł. 40 gr. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Komornik Sądu Grodzkiego

Tyśmienica, dnia 21 marca 1933. 1149/K

VII. Km. 32/33. Edykt licytacyjny. Dnia 6 czerwca 1933 o godzinie 8.30 rano w sklepie we Lwowie przy ul. Krakowskiej 15, sprzeda się przez publiczną licytację następujące przedmioty: płaszcze, ubrania. Sprzedaż rozpocznie się wpół godziny po czasie wyżej oznaczonym. W międzyczasie można obejrzyć przedmioty wystawione dla sprzedaż.

Mieczysław Grossman, komornik Sądu Grodzkiego Miejskiego we Lwowie rewiru IX, ul. Sądowa 7. 1153

AMORTYZACJE.

I. Nr. 810/32/2. Trzy weksle po 200 zł. — płatne 5/2 — 5/3 i 5/4 1932 — wystawione przez Jakóba Meistra i Bernarda Landaua na zlecenie Banku dla Handlu-przemysłu i rolnictwa w Rzeszowie — zaginęły. Na wniosek wystawców Jakóba Meistra i Bernarda Landaua w Rzeszowie zarządza się postępowanie celem umorzenia tych weksli i wzywa się posiadacza o przedłożenie ich tut. Sądowi w dniach 60-ciu od tego ogłoszenia — w przeciwnym razie uzna Sąd owe weksle za umorzone.

Sąd Grodzki, Oddział I.

Rzeszów, dnia 5 września 1932. 1144

UPADŁOŚCI.

S. 5/32. W sprawie konkursowej Markusa Weidenfelda, współwłaśc. prot. firmy. E. Weidenfeld i Brat. Księgarnia i drukarnia w Stanisławowie, wyznacza się ponowną audjencję na 4 kwietnia 1933, biuro Nr. 60.

Sąd Okręgowy

Stanisławów, 20 lutego 1933. 1138

I. Sa. 34/32/10. Zastanowienie postępowania ugodowego. Postępowanie ugodowe otwarte ts. uchwałą z dnia 23 lipca 1932 r.

ZE SPORTU.

SZERMIERKA.

Spotkanie szermiercze o drużynowe mistrzostwo Polski między Lwowskim Klubem Szermierzy a SS Pogoni, zakończyło się spodziewanym zwycięstwem Lw. Kl. Szerm. w stosunku 11:5. Zawody prowadził wzorowo por. Wawrzekiewicz. Panom sędziom bocznym polecam uważne przeczytanie artykułu pt. „5-ciu panów przy planszy. Kim powinien być i co powinien umieć dobry sędzia szermierczy“, pisma znanego olimpijczyka por. J. Zabielskiego, który ukazał się w 24 numerze „Przeglądu Sportowego“.

NOWY REKORD ŚWIATOWY.

Nieznany dotąd pływak amerykański, student Horn, ustanowił nowy rekord światowy w pływaniu na 200 jardów stylem klasycznym, uzyskując wynik 2:29.8 sek. Oficjalny rekord na tym dystansie należy do Spence'a i jest o 2 sek. gorszy. Jednak przed paroma tygodniami Francuz Carton net uzyskał wynik lepszy od rekordu Horna, a mianowicie 2:28,6 sek.

OGŁOSZENIA PRYWATNE

ZAMKNIĘCIE RACHUNKÓW

Lesianickiej Fabryki Drożdży Prasowanych i Spirytusu Spółki Akcyjnej we Lwowie

za dziesiąty rok administracyjny t. j. za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1932 r.

Rachunek Bilansu 1932 r.

AKTYWA

Budynki fabryczne: stan wg. bilansu otwarcia z d. 1. I. 1932 585.000 — zł., przybyło w ciągu roku 1932 11.300 — zł., razem 596.300 zł. **Maszyny i urządzenia techniczne:** stan wg. bilansu otwarcia z d. 1. I. 1932 711.995 — zł., przybyło w ciągu roku 1932 8.005 — zł., razem 810.000 zł. **Ruchomości:** Cysterny, samochody, urządzenie biurowe i zaprzęgi 52.440 — zł. **Gotówka:** w kasie 7.701.50 zł. **Zapasy:** Surowce, różne materiały i banderole 107.995 — zł., Drożdże i spirytus 29.558 — zł., razem 137.453 — zł. **Wierzytelności:** po potrąceniu zobowiązań 367.650.72 zł. **Papiery wartościowe:** w depozycie 396.026 — zł. Razem 2,367.020.22 zł.

PASYWA

Kapitały: Kapitał akcyjny 10.000 sztuk akcji po zł. 100 — 1.000.000 zł. Kapitał zapasowy zwyczajny 349.252.61 zł. Kapitał rezerwowo specjalny 413.722.60 zł., razem 1,762.975.21 zł. **Fundusz amortyzacyjny:** stan wg. bilansu otwarcia z d. 1. I. 1932

349.016 — zł., odpisy za rok 1932 9.034 — zł., razem 448.050 — zł. **Niepodjęta dywidenda:** za rok 1929 1.525 — zł., za rok 1930 2.900 — zł., za rok 1931 3.825 — zł., razem 8.250 — zł. — Suma pasywów 2,219.275.21 zł. **Czysty zysk:** za rok 1932 129.601.87 zł., pozostałość zysku z roku 1931 18.143.14 zł., razem 147.745.01 zł. Razem 2,367.020.22 zł.

Rachunek S rat i Zysków 1932.

WYDATKI

Koszta produkcji. Materiały: Surowce, materiały pomocnicze i opałowe 635.271.51 zł. Ruch i administracja: Płace robotnicze, wydatki laboratoryjne, pobory urzędnicze, utrzymanie własnych środków transportowych, ogólne koszty ruchu i konserwacji etc. 928.346.70 zł. Podatki: dochodowy, obrotowy, drogowy i inne 268.601.43 zł. Świadczenia socjalne: Kasa chorych 17.237.27 zł., Ubezpieczenie pracowników umysłowych 9.748.64 zł., Ubezpieczenie od wypadków 6.701.21 zł., Fundusz bezrobocia 9.854.88 zł.; razem 43.542 — zł., razem 1,875.761.64 zł. **Odpisy:** od budynków fabrycznych 20.550 — zł., od maszyn i urządzeń technicznych 73.434 — zł., od ruchomości 5.050 — zł., razem 99.034 — zł. Razem 1,974.795.64 zł. **Czysty zysk:** za rok 1932 129.601.87 zł., pozostałość zysku z roku 1931 18.143.14 zł., razem 147.745.01 zł. Razem 2,122.540.65 zł.

DOCHODY

Sprzedaż drożdży i spirytusu po potrąceniu podatku banderolowego 2,104.397.51 zł. **Pozostałość zysku** z roku 1931 18.143.14 zł. Razem 2,122.540.65 zł.

Lesienice, w styczniu 1933 r.

Za zgodność z księgami: Delegaci Rady Nadzorczej: Dr. Stanisław Mielicki m. p. Dr. Józef Parnas m. p.

Zarząd: Dr. Fritz Simmer m. p., Izidor Goldberg m. p., Franciszek Schöckel m. p.

Główny księgowy: Mojżesz Horowitz m. p.

POPIERAJ PRZEMYSŁ KRAJOWY

TOWARZYSTWO DLA WSPÓLNEGO KREDYTU W DEBICY, stow. z ogr. por. zawiadania, że spółdzielnia została z dniem 28 grudnia 1928 r. rozwiązana, oraz wzywa się wszystkich wierzycieli i członków, aby do roku od ogłoszenia zgłosili swe pretensje. 1156

PAŃSTWOWY URZĄD POŚREDNICTWA PRACY, ul. Skarbowska 26, tel. 28-65. poleca pracowników umysłowych i robotników wszelkich zawodów oraz służbę domową. 1098

Sygn. I. Sa. 34/32 do majątku dłużników Feigi Kranz i Samuela Feilharta, właścicieli hotelu i restauracji w Krośnie, wskutek cofnięcia wniosku przez dłużników przed audjencją ugodową zastanawia się (§ 56, ord. ugod.).

Sąd Okręgowy Wydział I, cywilny

Jasło, dnia 29 października 1932 r. 1142

Sa. 9/33/7. Edykt ugodowy. Otwarcie postępowania ugodowego do majątku nieprotokołowanej firmy „Chaim Meiseles“, kupca we Lwowie, Brajerowska 15. Komisarz ugodowy: Terkel, sędzia Sądu Okręgowego, we Lwowie. Zarządca ugodowy: Samuel Hirschhorn, kupiec we Lwowie, Kazimierzowska 26. Audjencja do zawarcia ugody w wymienionym Sądzie, biuro Nr. 23, dnia 17 maja 1933 o godz. 11:30 przedpołud. Czasokres do zgłoszenia wierzytelności do 12 maja 1933.

Sąd Okręgowy

Lwów, 20 marca 1933. 1145

Sa. 11/33/7. Edykt ugodowy. Otwarcie postępowania ugodowego do majątku Mra Otmara Teneckiego, aptekarza we Lwowie, Tarnowskiego 23, oraz Mra Juliana Kanagura we Lwowie, Gliniańska 23. Komisarz ugodowy: Dawid Terkel, sędzia Sądu Okręgowego, we Lwowie. Zarządca ugodowy: Mr. Iza Laufer, współwłaśc. apteki J. Zerygiewicza we Lwowie, Ochropiek 10. Audjencja do zawarcia ugody w wymienionym Sądzie, biuro Nr. 23, dnia 17 maja 1933, o godz. 10:30 przedpołud. Czasokres do zgłoszenia wierzytelności do 14 maja 1933.

Sąd Okręgowy

Lwów, dnia 26 marca 1933. 1146

I. Sa. 7/32/7. Odmawia się zatwierdzenia ugody zawartej na audjencji ugodowej w Sądzie grodzkim w Białej w dniu 18 kwietnia 1932, między dłużnikami ugodowymi Mojżeszem Hirschem 2 im. i Regina Krautmami kupcami w Białej a ich wierzycielami.

Sąd okręgowy Wydział I w Wadowicach. Wadowice, 20 marca 1933. 1154

I. Sa. 13/32/14. Odmawia się zatwierdzenia ugody zawartej na audjencji ugodowej w Sądzie grodzkim w Żywcu w

dnia 19 maja 1932 między dłużnikami ugodowymi Józefem i Heleną Ferberami kupcami w Koszarawie a wierzycielami.

Sąd okręgowy Wydział I w Wadowicach. Wadowice, dnia 20 marca 1933. 1155

UZNANIE ZA ZMARŁEGO.

T. 65/32. Danyło Gociak, urodzony 1875 z Grabowca, żołnierz zaginiony roku 1915. Celem uznania go zmarłym uwiadomić Sąd albo kuratora Dnytra Matkowskiego w Grabowcu o zaginionym do 6 miesięcy.

Sąd Okręgowy

Stanisławów, 11 marca 1933. 1139

T. 150/32. Antoni Osiadacz, urodzony 1898 z Petlikowca starych, żołnierz zaginiony roku 1918. Celem uznania go zmarłym uwiadomić Sąd albo kuratora Marcina Osiadacza w Petlikowcach o zaginionym do 6 miesięcy.

Sąd Okręgowy

Stanisławów, 14 marca 1933. 1141

T. 23/32. Dmytro Szerba, urodzony 1898, z Krechowca, żołnierz ukraiński, zaginiony roku 1919. Celem uznania go zmarłym uwiadomić Sąd albo kuratora Iwana Stefanyszyna w Krechowcach o zaginionym do 1 roku.

Sąd Okręgowy

Stanisławów, 14 marca 1933. 1143

I. T. 67/32. Edykt. Stanisław Kuniega, rel. rzym. katol., syn Jana i Marii z Niemców, urodzony 7 grudnia 1887 w Jodłowej pow. Jasło, zaginiony przed około 23 laty, wydając się z gminy Jodłowa, stanowiącej jego stałe miejsce zamieszkania. Kto ma o nim wiadomość, winien o tem donieść w ciągu 1 roku od ogłoszenia.

Sąd Okręgowy

Jasło, dnia 8 lutego 1933. 1143

SKŁADAJCIE DATKI NA GIMNAZJUM POLSKIE W BYTOMIU